

Maiju Thessman-Mutta, Annu Tittonen ja Emmi Wahlstèn

5-vuotiaiden lasten ja heidän vanhempiansa toiveet Kirkkonummen Hyvinvointikeskuksen aula-tiloista

Metropolia Ammattikorkeakoulu

Sairaanhoitaja (AMK), SXO14S2A

Hoitotyön koulutusohjelma

Opinnäytetyö

25.4.2016

Tekijä(t) Otsikko Sivumäärä Aika	Maiju Thessman-Mutta, Annu Tittonen ja Emmi Wahlstèn 5-vuotiaiden lasten ja heidän vanhempiansa toiveet Kirkkonummen Hyvinvointikeskuksen aulatilasta 39 sivua + 7 liitettä 25.4.2016
Tutkinto	Sairaanhoitaja (AMK)
Koulutusohjelma	Hoitotyön koulutusohjelma
Suuntautumisvaihtoehto	Hoitotyö
Ohjaaja(t)	Yliopettaja TtT Anne Nikula
<p>Tämän opinnäytetyön tarkoituksena on kuvata kirkkonummelaisten 5-vuotiaiden lasten ja heidän vanhempiansa toiveita Hyvinvointikeskuksen aulatilasta. Työn tavoitteena oli tuoda esille käyttäjälähtöisiä toiveita, joita voidaan hyödyntää Hyvinvointikeskuksen suunnittelussa. Opinnäytetyö toteutettiin yhteistyössä Kirkkonummen kunnan Hyvinvointikeskuksen hankesuunnittelijoiden ja Laajakallion päiväkodin kanssa.</p> <p>Opinnäytetyön aineisto kerättiin Laajakallion päiväkodin 5-vuotiailta lapsilta (n=15) ja heidän vanhemmiltaan (n=16). Aineisto kerättiin lapsilta piirustuksilla ja vanhemmilta kyselyllä. Analysoimme aineiston induktiivisella sisällönanalyysillä. Lisäksi kvantifioimme aineiston saaden erilaista näkökulmaa tuloksien esittämiseen sekä mielipiteet ilmaistua niin, että tuloksia lukiessa helposti havaitsee, mitkä olivat eniten toivottuja asioita. Näin Hyvinvointikeskuksen suunnittelijatkin pystyvät paremmin hyödyntämään tuloksia.</p> <p>Tuloksissa lasten toiveista nousi esiin määrällisesti eniten sisustukseen liittyviä asioita. Erityisesti värikkäät seinät ja lattiat sekä värikkäät kalusteet saivat paljon mainintoja. Tämä kertoo lasten näkemyksestä havainnoida ympäristöä laaja-alaisesti yksittäisten tavaroiden sijaan. Vanhempien toiveissa toistui lukeminen lapsille, leikkipaikka sekä lelujen olemassaolo. Erilaiset istuimet nousivat myös korostuneesti esille vanhempien toiveissa. Vanhemmat pitivät tärkeänä muun muassa siisteyttä, tilavuutta, hyvää opastusta ja kodikkuutta.</p> <p>Tuloksia voi hyödyntää käyttäjälähtöisen näkökulman esiintuomisessa Hyvinvointikeskuksen suunnittelussa. Jatkossa olisi tärkeää kartoittaa myös muiden kuin 5-vuotiaiden lasten ja heidän vanhempiansa toiveita.</p>	
Avainsanat	hyvinvointikeskus, käyttäjälähtöisyys, toiveet, aulatilat, 5-vuotias

Author(s) Title Number of Pages Date	Maiju Thessman-Mutta, Annu Tittonen ja Emmi Wahlstèn The hopes of 5-year-olds and their parents for the Kirkkonummi Wellbeing Center lobby area 39 pages + 7 attachments 25 April 2016
Degree	Bachelor of Health Care
Degree Programme	Nursing and Health Care
Specialisation option	Nursing
Instructor	Anne Nikula, Principal Lecturer, PhD
<p>The purpose for this thesis is to present what are the hopes of 5-year-olds and their parents for the lobby area at the Kirkkonummi Wellbeing Center. The idea is to bring forth user-driven ideas that can be used when designing the Wellbeing Center. The thesis was done together with the project designers of the Wellbeing Center of the County of Kirkkonummi and the Laajakallio kindergarten.</p> <p>The material for the thesis is based on the interviews of the 5-year-old children (n=15) from Laajakallio kindergarten and their parents (n=16). The parents were interviewed and children drew their ideas for this project. The material was analyzed with inductive content analysis. The material was also quantified in order to bring a different angle for presenting the results and expressing the opinions. By doing this, it was easier to present the most desired hopes for the lobby area. This will help the designers of the Wellbeing Center to use the ideas.</p> <p>The results of the survey show that most hopes of the children were concerned with interior design. The children hoped especially for colorful walls and floors and also furniture. This shows how children see their surroundings comprehensively, instead of just seeing one specific piece of furniture. The parents repeatedly hoped that the children would be read to and that they would have a play area with toys. The parents also hoped for a wide selection of different kinds of seating. Cleanliness, spaciousness, homeliness and clear, well-marked signs were among the things parents thought to be important.</p> <p>These results, as they are from the viewpoint of the facility users, can be used in designing the Wellbeing Center. In the future it would be useful to find out opinions of also other age-groups besides the 5-year-olds and their parents.</p>	
Keywords	Wellbeing Center, user-driven, hopes, lobby, 5-year-olds

Sisällys

1	Johdanto	1
2	Opinnäytetyön tarkoitus, tavoitteet ja tutkimuskysymykset	2
3	Opinnäytetyön teoreettiset lähtökohdat	2
3.1	Kirkkonummen kunta	2
3.2	Hyvinvointikeskusten taustaa	3
4	Ympäristön vaikutus ihmisen hyvinvointiin	5
5	5-vuotiaan lapsen kognitiivinen ja motorinen kehitys	6
5.1	5-vuotiaan lapsen kognitiivinen kehitys	6
5.2	5-vuotiaan lapsen motorinen kehitys	10
6	Aineiston analysointi	11
6.1	Aineistolähtöinen sisällönanalyysi	11
6.1.1	Redusointi eli pelkistäminen	11
6.1.2	Klusterointi eli ryhmittelyvaihe	13
6.1.3	Abstrahointi	13
6.1.4	Kvantifiointi	15
7	Opinnäytetyön empiirinen toteutus	16
8	Tulokset	18
8.1	Osallistujien taustatiedot	18
8.2	Kirkkonummen Laajakallion päiväkodin 5-vuotiaiden lasten toiveet Kirkkonummen Hyvinvointikeskuksen aulatiloista	19
8.3	Kirkkonummen Laajakallion päiväkodin 5-vuotiaiden lasten vanhempien toiveet Kirkkonummen Hyvinvointikeskuksen aulatiloista	26
8.4	Vanhempien tärkeänä pitämät asiat	28
9	Pohdinta	31
9.1	Tulosten pohdinta	31
9.2	Opinnäytetyön luotettavuus	32
9.3	Opinnäytetyön eettisyys	35
9.4	Johtopäätökset ja kehittämis ehdotukset	36
9.5	Opinnäytetyöprosessi	36

Liitteet

Liite 1. Saatekirje vanhemmille

Liite 2. Saatekirje päiväkodin henkilökunnalle

Liite 3. Osallistumislupa

Liite 4. Kyselylomake

Liite 5. Kvantifiointimatriisi lasten toiveista

Liite 6. Kvantifiointimatriisi vanhempien toiveista

Liite 7. Kvantifiointimatriisi vanhempien tärkeinä pitämistä asioista

1 Johdanto

Hyvinvointikeskuksen kaltaisia toimintamalleja Suomessa on vähän. Sote- uudistus vaikuttaa kuntiin ja kuntayhtymiin niin, että uudenlaisia toimintatapoja mahdollistetaan enemmän. Sosiaali- ja terveydenhuollon palvelurakennemuutoksella tavoitellaan ihmisen terveyden ja hyvinvoinnin kannalta tärkeiden palvelujen hyvää kokonaisuutta ja toimivia peruspalveluita. (STM.)

Kirkkonummen kunnanhallitus on vuonna 2013 päättänyt keskeyttää nykyisen terveyskeskuksen laajennus- ja muutostöiden suunnittelun nykyisen kiinteistön huonon kunnon, epätarkoituksenmukaisten tilojen ja sisäilmaongelmien vuoksi. Hallitus teetti uuden selvityksen terveyskeskuksen vaihtoehtoisista toteuttamisista kuntakeskuksen alueella. Vaihtoehtoja uudelle terveysasemalle oli kolme, joista kunnanvaltuusto teki vuonna 2014 päätöksen uudisrakennushankkeesta Jokiniittyyn. Hyvinvointikeskuksen hankesuunnitteluryhmä ottaa huomioon käyttäjien mielipiteitä. (Kirkkonummen Hyvinvointikeskuksen hankesuunnitelma 2015.) Kirkkonummen kunta tavoittelee Unicefin Lapsiystävällinen kunta-tunnustusta. Lapsiystävällisessä kunnassa lapsia kohdellaan tasavertaisina kuntalaisina ja heidät otetaan mukaan päätöksentekoon sekä kehittämiseen, kuten esimerkiksi opinnäytetyömme aineistonkeruussa. (UNICEF.)

Tässä opinnäytetyössä on tarkoituksena kuvata 5-vuotiaiden lasten ja heidän vanhempiensa toiveita Kirkkonummen Hyvinvointikeskuksen aulatiloihin. Opinnäytetyömme toteutettiin yhteistyönä Kirkkonummen kunnan Hyvinvointikeskuksen hankesuunnittelijoiden sekä Laajakallion päiväkodin kanssa. Päiväkodin 5-vuotiaat lapset osallistuivat vanhempiensa luvalla aineiston tuottamiseen piirtämällä toiveitaan Hyvinvointikeskuksen aulatiloihin. Olemme opinnäytetyössämme huomioineet lasten kehitystason sekä kognitiiviselta, että motoriselta kannalta. Keräsimme aineistoa myös 5-vuotiaiden lasten vanhemmilta kyselyllä. Työmme tarkoitus oli saada 5-vuotiaiden lasten ja heidän vanhempiensa näkökulma aulatilojen palveluista kuuluviin Hyvinvointikeskuksen suunnitteluun.

2 Opinnäytetyön tarkoitus, tavoitteet ja tutkimuskysymykset

Hyvinvointikeskushanke on kunnianhimoinen, mutta realistinen: se haluaa synnyttää Suomen parhaimman Hyvinvointikeskuksen toimintamallin. Väestömäärä tulee kasvaamaan kaikissa ikäryhmissä Kirkkonummella tulevaisuudessa ja Hyvinvointikeskus onkin suunniteltu palvelemaan hyvin myös tulevia väestömääriä. Hyvinvointikeskukseen tul- laan sijoittamaan saman katon alle sosiaali- ja terveystalvaeluita, jotka tarjoavat asiak- kaille nopeat ja tarkoituksenmukaiset palvelut. (Kirkkonummen Hyvinvointikeskuksen hankesuunnitelma 2015.)

Opinnäytetyön tarkoitus oli kerätä tutkimusaineisto 5-vuotiaiden lasten ja heidän van- hempiensa toiveista. Opinnäytetyön tavoitteena oli käyttäjälähtöisen, 5-vuotiaiden lasten (n=15) ja heidän vanhempiensa (n=16), näkökulman esiin tuominen. Hyvinvointikeskuk- sen suunnittelijat voivat hyödyntää saatua tietoa Hyvinvointikeskusta suunnitellessaan.

Tutkimuskysymyksemme ovat:

1. Mitkä ovat Kirkkonummen Laajakallion päiväkodin 5-vuotiaiden lasten ja heidän vanhempiensa toiveet Kirkkonummen Hyvinvointikeskuksen aulatiloi- sta?
2. Mitä Kirkkonummen Laajakallion päiväkodin 5-vuotiaiden lasten vanhemmat pi- tävät tärkeänä aulatiloi- ssa vastaanotolle odottaessa?

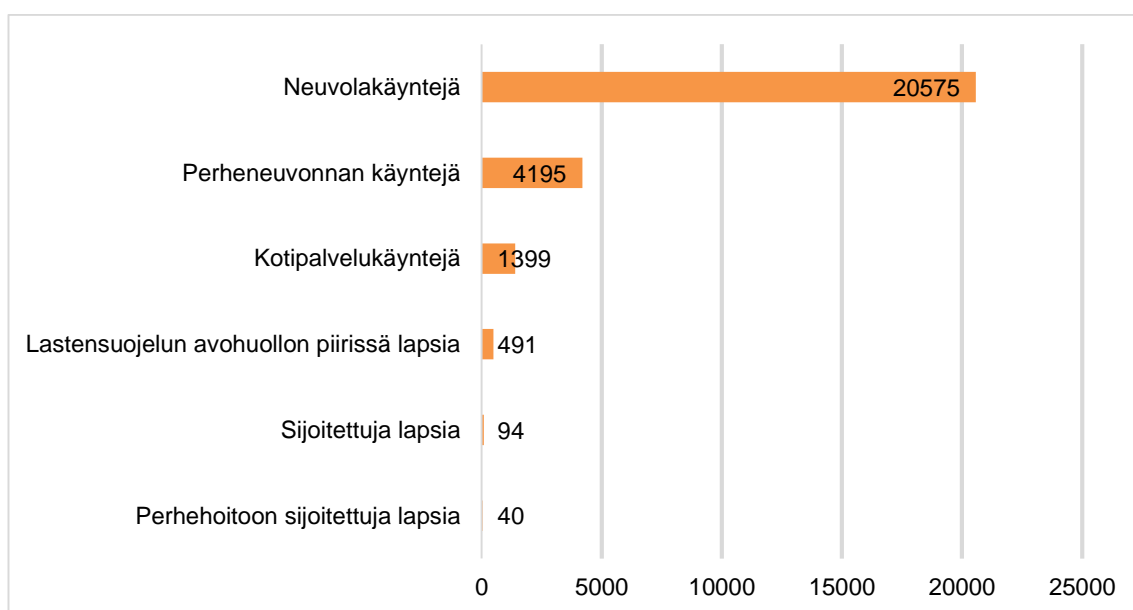
3 Opinnäytetyön teoreettiset lähtökohdat

3.1 Kirkkonummen kunta

Läntisellä Uudellamaalla sijaitseva Kirkkonummi (Kyrkslätt) on reilun 38 000 asukkaan merellinen, maalaismainen ja kaunis kunta. Asukkaista noin 18 % on ruotsinkielisiä. Kirkkonummi on kasvava kunta juuri Helsingin ja Espoon läheisen sijainnin takia. Helsingin keskustaan matkaa on noin 30 km (junalla noin ½ tuntia). Naapurikuntia ovat Espoon lisäksi Inkoo, Vihti ja Siuntio.

Kunta tarjoaa erilaisia palveluita kuntalaisilleen ja niistä vastaavat neljä eri toimialaa: perusturva, sivistystoimi, yhdyskuntateknikka ja niitä tukeva konsernihallinto. Asuntokuntia Kirkkonummen alueella on 14 854, joista vuokra-asuntojen osuus on 21,8 % ja loput 72,6 % ovat rivi- ja pientaloissa asuvia. Kesämökkejä on 2448. (31.12.2011)

Perusturvan toimialaan kuuluvat sosiaali- ja terveystalvet. Kirkkonummella esimerkiksi lapsiperheiden kotipalvelukäyntejä oli 1 399 (vuonna 2011), neuvolakäyntejä 20 575, perheneuvonnan käyntejä oli 4 195, lastensuojelun avohuollon tukitoimia tarvitsi 491 lasta, sijoitettuja lapsia/nuoria oli 94 ja perhehoitoon sijoitettuja oli 40. (Kuvio 1.) (Kirkkonummi tilastoina 2011.)

Kuvio 1. Perusturvan toimialaan kuuluvien lapsiperheiden palveluiden käyttö vuonna 2011

3.2 Hyvinvointikeskusten taustaa

Hyvinvointikeskuksen kaltaisia toimintamalleja Suomessa on vähän. Tarkoituksena on terveystalvetpalveluiden lisäksi tarjota kattavat ja yhtenäiset sosiaali- ja terveystalvet yhdellä alueella, mahdollisesti yhdessä ja samassa rakennuksessa. Sote- uudistus vaikuttaa kuntiin ja kuntayhtymiin niin, että uudennlaisia toimintatapoja mahdollistetaan enemmän. Sosiaali- ja terveydenhuollon palvelurakennemuudistuksella tavoitellaan ihmisen terveyden ja hyvinvoinnin kannalta tärkeiden palvelujen hyvää kokonaisuutta ja toimivia perustalvetuita. (STM.)

Kirkkonummen Hyvinvointikeskushankkeessa tavoitellaan maan parasta hyvinvointikeskusta, jossa ennakoidaan palveluntarpeet asiakaslähtöisesti ja hyödynnetään mahdollisimman paljon uutta hyvinvointiteknologiaa. Esimerkkinä uuden teknologian hyödyntämisestä mainittakoon Kirkkonummen osallisuus asiakas- ja potilastietojärjestelmän (Apotti) hankinnassa ja käyttöönotossa. Hyvinvointikeskuksen suunnitteluryhmä etsii uusia toimintatapoja, joilla logistisesti sekä toiminnallisesti ratkaistaan sote-integraation toteutusta. Suunnitteluun osallistuvat myös kuntalaiset, joiden tarpeet huomioidaan hankkeessa. (Kirkkonummen Hyvinvointikeskus, Hankesuunnitelma, 2015.)

Vastaava toiminta on alkanut jo Oulussa, jossa vanhan lääninsairaalan tiloihin ja ympärille remontoitiin uudet sosiaali- ja terveyspalvelut hyvinvointikeskukseksi Kontinkankaalle kuin myös Kiiminkiin. Toimintaperiaatteena on päästä hoitoon heti, ilman ajanvarausta, vuoronumerolla tulojärjestyksessä. Kontinkankaalle keskitetään myös lähes kaikki sosiaalityön palvelut. (Oulun kaupunki 2016).

Perhekeskuksen malli tuli Ruotsin Leksandin kunnasta, jonne perustettiin ensimmäinen perhekeskus, joka toimii hyvinvointikeskusta vastaavalla periaatteella lasten, nuorten ja lapsiperheiden tukemisessa. Lapsiperheiden ja nuorten palveluita yhtenäistämällä ja palvelurakenteita nykyaikaistamalla edistetään hyvää lapsuutta ja nuoruutta. (Viitala 2010: 7.) Perhekeskus on nykyaikainen tapa tukea lapsiperheiden arkea, sekä järjestää lapsiperheille tarkoitettut palvelut monialaisesti, ylittämällä hallinnonalat ja tekemällä yhteistyötä kolmannen sektorin kanssa. (Halme - Kekkonen - Perälä 2012: 15.) Myllypuron hybridihankkeeseen liittyvästä Lapsen ääni-osahankkeesta nousi tutkimuksen ja analyysin perusteella vahvasti esiin lasten osallistamisen, heidän omien näkemystensä kuulemisen sekä arkeen vaikuttamisen parantavan heidän hyvinvointiaan. Myös jatkuvasti muutoksen alla olevat ja uudistuvat sosiaali- ja terveyspalvelut edellyttävät käyttäjien kuulemista ja heidän tarpeidensa huomioimista. (Nordström - Tykkyläinen 2014: 20.)

Hyvinvointineuvoloita on tällä hetkellä toiminnassa useilla paikkakunnilla. Hyvinvointineuvolan tarkoitus on antaa yhtenäisiä palveluja lapsille, nuorille ja lapsiperheille. Sieltä löytyvät kaikki ehkäisy- ja perhesuunnitteluneuvolasta äitiys- ja lastenneuvolaan sekä perhetyöntekijöiden ja kodinhoitajien palvelut. Tietoa hyvinvointineuvoloista saa kunta-kohtaisilta sivuilta kohdasta hyvinvointi ja perhe tai perhe- ja sosiaalipalvelut.

4 Ympäristön vaikutus ihmisen hyvinvointiin

Ympäristöpsykologiasta on kehittynyt tutkimusala pikkuhiljaa 1950-luvulta alkaen, kun yhdysvaltalaiset tutkijat alkoivat selvittämään sairaalaympäristön merkitystä potilaiden ja henkilökunnan käyttäytymiselle. Tavoitteena ympäristöpsykologiassa on tuottaa tietoa, joka auttaa kehittämään ja aikaansaamaan entistä ihmisläheisempiä ympäristöjä. Tiedon lisääntyessä on alettu nähdä fyysisen ympäristön (esineet, rakennukset tai materiaalit) lisäksi myös sosiaalisen (ihmiset ja yhteisöt) ja kulttuurisen ympäristön merkitys. (Aura - Horelli - Korpela. 1997: 10,15.)

Monet kokeilut eri puolilla maailmaa ovat osoittaneet, että lapset pitäisi ottaa mukaan suunnittelemaan ympäristöään. Tällä tavoin voidaan saada ympäristösuunnitteluun uusia ideoita ja samalla lapset saavat tunteen oman mukanaolonsa tärkeydestä, joka vahvistaa heidän minuuttaan. Ympäristöpsykologiassa on havaittu tärkeäksi ihmisen ja ympäristön vuorovaikutus jolloin puhutaan ”paikan hengestä”. Tällainen vuorovaikutus toimii molempiin suuntiin, joten ihminen kehittyy muokkaamalla ympäristöään ja ympäristö muuttaa ihmisen tunteita ja kokemuksia. (Aura ym.1997: 16, 20, 76.)

Parantava ympäristö on tila, jossa elämä, kuolema, sairaus ja parantuminen määrittelevät hetken luonteen, ja rakennus tukee näitä tilanteita ja tapahtumia. Parantava tila sisältää: hyvän ilmanlaadun, optimaalisen lämpötilan, melun hallinnan, yksityisyyden, valaistuksen, näkymän luontoon, visuaalisesti seesteisen ympäristön sairaille sekä stimuloivan ympäristön paraneville. Lisäksi luonnon läheisyys, sosiaalinen tuki, itsehallinta sekä ajatusten pois saaminen ikävistä ja stressaavista asioista täydentävät parantavaa ympäristöä. Tärkeintä parantavalle ympäristölle ovat turvallisuus ja stressin vähentäminen. (McCullough 2009: 45–46.)

Sairaalaympäristössä stressiä voivat aiheuttaa monet tekijät. Ihminen voi esimerkiksi kokea, ettei pysty itse hallitsemaan päätöksiä omasta elämästään sairauden vuoksi. Stressiä voi aiheuttaa myös negatiiviset kokemukset, esimerkiksi saatu tieto sairauden vakavuudesta. Stressiä voivat aiheuttaa myös erilaiset yksittäiset tekijät, kuten melu, häikäisy tai huono ilmanlaatu (McCullough 2009: 46). Suunnittelun tarkoituksena on tukea ja tarjota vaihtoehtoja käyttäjäkokemuksille (Aura ym.1997: 32–33).

Luonnon parantava merkitys ihmisen hyvinvoinnissa on ilmeistä, sillä luonto auttaa ihmistä voimaantumaan ja ylläpitämään sisäistä tasapainoa, usein tiedostamatta. (Salonen 2005: 14.) Luontoympäristön yhteydessä voidaan puhua lumoutumisesta, jossa ihmisen tarkkaavaisuus kiinnittyy johonkin, mikä johtaa mielen tyhjentymiseen ja rauhoittumiselle sekä arkipäivästä asioista irrottautumiselle. Luonnosta löytyy paljon erilaisia elementtejä lumoutumiselle, kuten auringonlasku, vesiputous tai tuli. Lumoutuminen liittyy ympäristön tarkkailuun, ja virvoittavan lumoutumisen tunteelle on tyypillistä kohteen hidas liike. Luontoelementit mahdollistavat arjesta irtautumisen ilman luontoon lähtemistä. Tutkimusten mukaan elvyttävimpiä näkymiä ovat kasvillisuus ja vesi. (Salonen 2005: 66–67, 71.) Lumoutuminen ja ajatusten johdattaminen hetkellisesti pois ikävistä asioista voidaan saavuttaa luonnon elementtien avulla. Lumoutuminen estää stressin kasvamista liiaksi ja ehkäisee negatiivisten tunteiden syntyä (Augustin 2009: 33, 34). Esimerkiksi jokin yksittäinen kuva, väri, muoto tai materiaali voi herättää assosiaation ja saada ajatukset onnelliseen tai rauhoittavaan muistoon. Mikäli ei ole mahdollisuutta aitoon näkymään luonnossa, voi esimerkiksi luontoaiheisella videolla olla samankaltainen vaikutus (Augustin 2009: 32).

5 5-vuotiaan lapsen kognitiivinen ja motorinen kehitys

5.1 5-vuotiaan lapsen kognitiivinen kehitys

”Kognitiivinen kehitys on tiedon käsittelyyn liittyvää kehitystä, jolla tarkoitetaan havaintojen, ajattelun, muistin, kielen ja oppimisen kehitystä” (Storvik-Sydänmaa – Talvensaari – Kaisvuori – Uotila 2013: 11).

Kognitiiviseen kehitykseen vaikuttavat niin yksilön oma aktiivisuus, kuin perimä ja ympäristö. Myöhäisleikki-iässä, eli 3-6 vuotiaana, lapsen tietorakenteet ja käsitemaailma laajenevat ja hänen ajattelu kehittyy. Samalla lapsen työmuisti paranee ja hänen oppimat käsitteet tallentuvat hänen tietomuistiinsa. Sieltä käsin ne ohjaavat hänen muita toimintojaan. Lapsen leikkimät leikit heijastavat hänen senhetkistä ajatusmaailmaa ja tässä vaiheessa lapsen ajattelu on melko itsekeskeistä ja hän pystyy katsomaan asioita usein vain omasta näkökulmastaan. Viisivuotiaalla on vilkas mielikuvitus ja hänen sisäinen maailmansa on rikastunut. Tästä voi olla lapselle sekä hyötyä että haittaa. Lapsi ei aina kykene erottamaan ovatko mielikuvituksen tuotteet totta vai tarua ja tästä voi aiheutua

pelkoja. Mielikuvitus auttaa lasta kuitenkin selviytymään monista tilanteista entistä paremmin ja hän kykenee luovaan ajatteluun sekä ongelmanratkaisuihin uusissa tilanteissa. 5-vuotias myös pohtii paljon asioiden syitä ja seurauksia ja hakee usein tukea ajatuksilleen aikuiselta. Lapsen muisti on niin kehittynyttä, että hänen kanssaan voi keskustella tapahtumista kuukausienkin takaa. Kouluikää lähestyttäessä lapsi kiinnostuu numeroista ja kirjaimista ja alkaa harjoittelemaan nimensä kirjoitusta sekä vertailemaan ja laskemaan esineitä. Lapsi oppii myös käyttämään esimerkiksi käsitteitä vähän-paljon ja nopeasti-hitaasti. Osoitus lapsen kognitiivisesta kehityksestä on hänen kyky noudattaa sääntöjä leikeissä ja kiinnostuksen osoitus sääntöjä kohtaan. Sääntöjen tulee olla kuitenkin yksinkertaisia ja selkeitä. Lapsi pohtii myös oikeudenmukaisuutta ja oikean ja väärän eroja. Lapsen intuitiivisen ajattelun vuoksi satujen avulla voidaan saada lapsi ymmärtämään mieltä askarruttavia asioita, kuten vaikka vanhempien ero tai isovanhemman kuolema. Lapsi osaa myös itse sepittää tarinoita, joten esimerkiksi sadutus on hyvä keino saada selville lapsen ajatuksia. (Storvik-Sydänmaa ym. 2013: 49 - 50.)

Jean Piaget'n - ajattelun kehityksen teoria

Piaget'n ajattelun kehityksen teoria on vaiheteoria, jonka mukaan ajattelun kehitysvaiheet ovat hierarkkisia ja johtavat askel askeleelta jäsentyneeseen kokonaisuuteen. Edellinen askel on edellytys seuraavaan vaiheeseen pääsemiseen. Lasten tietorakenteet käyvät läpi muutoksia, ja tästä johtuen lasten ajattelu on erilaista kuin aikuisten ajattelu. Itse ajatteluprosessi on kuitenkin samanlaista iästä riippumatta. Piaget'n mukaan kehitysvaiheet ovat kulttuurista riippumattomia ja etenevät kaikkialla samankaltaisena ja samassa järjestyksessä. Vaihteita on kaksi: Sensomotorinen vaihe ja esioperationaalinen vaihe. (Siiskonen – Aro – Ahonen – Ketonen 2004: 160 - 161.)

Sensomotorinen vaihe on lapsen kahden ensimmäisen elinvuoden aikana. Tällöin lapset omaksuvat tietoa aistijärjestelmien ja motorisen toiminnan tuloksena. Tämän vaiheen yksi merkittävimmistä kognitiivisen kehityksen saavutuksista on lapsen taito etsiä hänen näköpiiristä kadonnutta lelua tai muuta esinettä. Sensomotorisen vaiheen loppupuolella tietorakenteissa tapahtuneista muutoksista johtuen lapset jäljittelevät ympäristönsä toimintaa matkimalla esimerkiksi toisia lapsia tai eläimiä. (Siiskonen ym. 2004: 160.)

Esioperationaalisessa vaiheessa lapsi on noin kaksi-seitsemän vuotta vanha ja ajattelee vielä hyvin minäkeskeisesti ja ei kykene asettumaan toisen asemaan. Tässä vaiheessa lapsi kehittää sanavarastoaan. Hänen päättelykyvyssään on vielä epäloogisuutta

ja hän saattaa ymmärtää jotkin ilmaisut kirjaimellisesti kuten esimerkiksi mustasukkainen. (Siiskonen ym. 2004: 160 - 161.) Esikouluikää lähestyttäessä ajattelussa tapahtuu kehitystä. Lapset kykenevät pitämään mielessään useita samaan tilanteeseen liittyviä asioita. Tällöin lapsen ajatteluun tulee lisää joustavuutta ja lapsi kykenee harkitsemaan erilaisia vaihtoehtoja ratkoessaan ongelmia. (Nurmi - Ahonen - Lyytinen - Lyytinen - Pulkkinen - Ruoppila 2014: 89).

Kielellinen kehitys

Kielen kehittyminen on aivotoiminnan kehittymisen sekä lapsen ja hänen ympäristönsä vuorovaikutuksen tulosta. Lapsi on aktiivisen oppijan roolissa ja rakentaa itse käsityksensä kielestä ja ympäröivästä maailmasta. Kieltä opitellessaan lapsi havainnoi ympäristönsä ja tuottaa sen pohjalta valikoiden puhetta. Lapsen varhainen kielenkehitys on vahvasti sidoksissa lapsen tunteisiin. Lapsella on halu olla yhteydessä toisiin ihmisiin ja jakaa heidän kanssaan asioita. Tämä voimistaa lapsen pyrkimystä havainnoida ympäristöään ja sen tapahtumia sekä hänen haluaan ilmaista niitä kielellisesti. Lapsen kielellinen kehitys on hyvin yksilöllistä. Saman ikäisten lasten kielenhallinta voi olla hyvin erilaista, mutta silti täysin normaalia. Kielellisten taitojen omaksuminen myös saman perheen sisarusten välillä voi olla hyvin erilaista ja heidän kielellinen kehityksensä voi edetä eri aikataulussa. Osa lapsista etenee kielenkehityksessä keskimääräistä kehityskulkua hitaammin, mutta se ei kuitenkaan automaattisesti tarkoita kielellisen kehityksen viivästyntä tai kielellistä häiriötä. (Siiskonen ym. 2004: 48.)

Viisivuotias hallitsee äidinkiellensä tavutusmuotoja ja sanojen yhdistelyä koskevat perussäännöt. Tämän ikäisten puheessa esiintyy eri sanaluokan sanoja lähes samassa suhteessa kuin aikuistenkin puheessa. Tämä tarkoittaa sitä, että viisivuotiaat osaavat käyttää adjektiivien vertailumuotoja ja suomen kielessä esiintyviä sijamuotoja. Heidän kertoessaan käynnissä olevista, menneistä tai tulevista tapahtumista he käyttävät aktiivi- ja passiivilauseita sekä pää- ja sivulauseita. Viisivuotiaat osaavat ilmaista liittomuotojen avulla jo suoritettua toimintaa sekä taivuttaa verbejä subjektin luvun mukaan eri persoonissa. Viisivuotias kykenee myös käsittelemään puhe-, tapahtuma- ja vertausaikaa toisistaan riippumattomina, mutta myös hallitsemaan kaikki kolme ajallista hetkeä keskenään. Tämä taito ilmenee puheessa ennen-, jälkeen, samanaikaisesti – sanojen käyttämisenä. Lapsi voi kuvata ajallista järjestystä esimerkiksi seuraavasti: ”Puen ensin housut jalkaani ja sen jälkeen laitan kengät” tai ”Sitten kun olen leikkinyt leikin loppuun, siivoan lelut paikoilleen”. (Siiskonen ym. 2004: 56 - 57.)

Narratiiviset taidot

Tarinan kerrontaan liittyvät taidot eli narratiiviset taidot antavat lapselle keinon ilmaista ajatuksiaan ja tunteitaan toisille. Taito tarinoiden kertomiseen kehittyy siitä, että lapsella on mahdollisuus puhua esimerkiksi vanhempiensa kanssa tapahtumista, joihin he ovat yhdessä osallistuneet. Lapsen tarinoiden kerrontaa innostaa myös se, jos aikuinen osallistuu lapsen kuvitteellisiin leikkeihin ja johdattelee sitä sanallisesti eteenpäin. Näissä leikki-tilanteissa lapsi usein heijastaa omia kokemuksiaan ja mielikuviaan kertomiinsa tarinoihin, ja aikuisen rooli on siinä tilanteessa luontevasti laajentaa ja yhdistää pidempiä tapahtumasarjoja toisiinsa. Lapsen tarinoissa käyttämä kieli syntyy lapsen henkilökoh- taisista kokemuksista ja meneillä olevasta tilanteesta. Kerronnassa lapsi tuo esille yksi- tyiskohtia, jotka ovat olleet jollain tavalla lapselle merkityksellisiä ja koskettavia. Lapsi keksii myös kuvitteellisia tapahtumia. Lapsen mielikuvissa esimerkiksi televisio-ohjelmat tai sadut voivat muuttua osaksi lapsen todellisuutta ja lapsi voi keksiä niistä hurjiakin tarinoita. Tarinat ovat usein lapsen mielikuvituksen tuotetta ja osa luonnollista kehitystä erityisesti alle kouluikäisillä lapsilla. Tarinoiden kertominen on yleensä lapsille mieluista sen takia, että silloin he saavat puhua niistä asioista, jotka heitä kiinnostavat. Tarinan- kerronnan tarkkuuteen vaikuttavat lapseen ja hänen ympäristöönsä vaikuttavat asiat. Tarinan pituuteen ja tarkkuuteen vaikuttaa se, onko kuulija lapsi vai aikuinen ja onko kuulija lapselle ennestään tuttu. Aikuiselle lapsi kertoo yleensä pidempiä ja yksityiskoh- taisempia tarinoita, kuin toiselle lapselle, ja mikäli kuulija ei ole ennestään lapselle tuttu, niin sitä yksityiskohtaisemmin lapsi tarinaa kertoo. Tutun aikuisen kanssa osa tarinasta tai osa sen yksityiskohdista voi jäädä kertomatta, mutta lapsi ja aikuinen jakaa tarinaan liittyviä kokemuksia keskenään. Viisivuotias pystyy jo kertomaan rakenteeltaan johdon- mukaisen lyhyen tarinan. (Siiskonen ym. 2004: 57 - 58.)

Psykososiaalinen kehitys

Lapsen minuuden perusta luodaan varhaislapsuudessa. Minuus alkaa muodostua kol- mannen ikävuoden lopussa. Kouluikänsä asti lapsen minäkäsitys pohjautuu fyysisiin omi- naisuuksiin ja tekoihin. Minäkäsityksellä tarkoitetaan lapsen suhteellisen pysyvää käsi- tystä itsestä. Lapsen minäkäsitys kehittyy vuorovaikutuksessa lapsen ja hänelle tärkei- den henkilöiden välillä. Minäkäsitys antaa merkityksen kaikille kokemuksille ja ohjaa lap- sen toimintaa ja pitää hänet psyykkisesti tasapainossa. Viisivuotias saa tukea minäkuvan

kehitykseen maalaamisen ja piirtämisen kautta. Kun lapselle syntyy kuva itsestään, tarkoittaa se hänen moraalisen kehityksen alkua. Vuorovaikutukseen liittyvien taitojen kehitys, sekä ryhmiin liittyminen, on osa lapsen sosiaalista kehitystä. Viisivuotias osaa jo miettiä tarkasti mitä hän tekee ja sanoo. Hän ilmaisee itseään usein mielellään taiteen avulla ja hänelle on tärkeää saattaa työnsä loppuun. Lapselle on tärkeää saada hyväksyntää ja huomiota ja lapsi usein haluaakin, että hänen työnsä laitetaan esille. Viisivuotias on jo sosiaalinen ja hänelle on tärkeää saada olla toisten lasten seurassa. Yksin ollessaan hän kaipaava muiden lasten seuraan. Ryhmässä lapsi oppii sosiaalisia taitoja, ottamaan muut huomioon sovittelemalla yhteen erilaisia tarpeita ja jakamaan tavaroita. 5-vuotiaana aletaan solmia ystävyssuhteita ja ystävien mielipiteet tulevat tärkeiksi. Samalla lapsi opettelee irtautumaan vanhemmistaan ja tulemaan toimeen omin avuin. Lapsi näkee vanhempansa vähitellen uudesta näkökulmasta, äidin naisena ja isän miehenä. Tämä vahvistaa hänen omaa sukupuoli-identiteettiä. (Storvik-Sydänmaa ym. 2013: 52 - 53.)

5.2 5-vuotiaan lapsen motorinen kehitys

Motorinen kehitys jaetaan karkeamotoriikkaan ja hienomotoriikkaan. Karkeamotoriikalla tarkoitetaan suurten lihasryhmien hallintaa ja liikkumiseen tarvittavien lihasten koordinoitua. Hienomotoriikka tarkoittaa pienten lihasten hallintaa. Hienomotorisia taitoja tarvitaan esimerkiksi kaikissa kädentaidoissa. (Karling – Ojanen – Siven – Vihunen – Vilén 2008: 128.)

Viisivuotiaan perusliikunta on kehittynyt. Lapsi osaa hyppiä ketterästi vuorojaloin, heittää ja ottaa kiinni palloa. Uiminen, hiihto, luistelu ja kaksipyöräisellä pyörällä ajaminen alkavat sujua ja kaikki motorisen kehityksen perusvalmiudet ovat olemassa. Hienomotorisesti viisivuotiaan sorminäppäryys ja käden ja silmän yhteistyö on vahvistunut ja lapsi osaa piirtää kolmion ja tähden, sekä jäljentää numeroita. Hän on kiinnostunut kirjaimista ja osaa usein kirjoittaa oman nimensä. Viisivuotias osaa myös leikata saksilla ja hän hallitsee kynäotteen. Lapsen motoriset perustaidot automatisoituvat ennen kouluikää. (Storvik-Sydänmaa ym. 2013: 48 - 49.)

6 Aineiston analysointi

6.1 Aineistolähtöinen sisällönanalyysi

Kvalitatiivisen tutkimuksen lähestymistavoissa käytetään usein sisällönanalyysiä, aineistojen perusanalyysimenetelmää. Menetelmällä voidaan analysoida ja kuvata erilaisia valmiita tekstiaineistoja tai tekstiksi muutettuja aineistoja, kuten puheita tai keskusteluita. Aineistosta kootaan tiivistelmä, jossa kuvataan tulokset valmiiseen työhön. Opinnäytetyössämme analysoimme aineiston induktiivisesti, jossa aineisto ja tutkimusongelma johtavat kategorioiden laadinnassa. Analyysiä voidaan tehdä myös deduktiivisesti, teorialähtöisesti. (Kankkunen - Vehviläinen-Julkunen 2009: 133 - 135; Vilka 2015: 163 - 164; Kylmä - Juvakka 2012: 112 - 113.)

Sisällönanalyysissä on tarkoitus hajottaa aineisto ensin osiin, käsitellä sitä ja koota uudelleen johdonmukaiseksi kokonaisuudeksi. Induktiivinen aineiston analyysi voidaan jakaa vielä kolmeen vaiheeseen: 1) redusointiin eli pelkistämiseen, 2) klusterointiin eli ryhmittelyyn ja 3) abstrahointiin eli teoreettisten käsitteiden luomiseen. (Tuomi - Sarajärvi 2009: 108.)

Ennen varsinaisen analysoinnin aloittamista tarkistimme, että jokaisen lapsen piirustukseen on vanhemman suostumus ja näin ollen voimme käyttää piirustusta opinnäytetyössämme. Tämän jälkeen koodasimme 5-vuotiaiden piirustukset aakkosin A-O ja vanhempien kyselyn numeroin 1-16. Tekstissä osallistujan tunniste (kirjain tai numero) on merkitty suoran lainauksen perään. Sulkeissa esiintyvä merkintä ($n=x$) puolestaan ilmaisee, kuinka moni vanhempi on toivonut tai kokenut tärkeäksi ala- tai yläluokkaan kuuluvan asian ja lasten kohdalla, kuinka monta luokkaan kuuluvaa toivetta he ovat yhteensä esittäneet. Tämä selkiytyy liitteessä olevista kvantifiointimatriiseista (Liitteet 5 - 7).

6.1.1 Redusointi eli pelkistäminen

Aineisto pelkistetään eli redusoidaan siten, että aineistosta karsitaan tutkimukselle epäolennaiset asiat pois. Pelkistäminen voi olla joko tiedon tiivistämistä tai osiin ryhmittelyä. Aineiston pelkistämistä ohjaavat tutkimuskysymykset, jonka mukaan aineistoa pelkistetään entisestään joko litteroimalla tai jaotteleamalla. (Tuomi - Sarajärvi 2009: 109 – 110; Kankkunen - Vehviläinen-Julkunen 2013:169.) Aloitimme pelkistämisen numeroimalla

vanhempien vastauslomakkeet sekä ryhmittelemällä niiden vastaukset kysymyksittäin erivärisille post it -lapuille. Lappuihin merkitsimme vastauslomakkeen numeron sekä kysymyksen numeron. Lasten piirustukset aakkostimme ja ryhmittelimme lasten toiveet ranskalaisin viivoin ja tukkimiehen kirjanpidolla erilliselle paperille, aakkosia unohtamatta. Jaottelimme niistä lisäksi tyttöjen ja poikien toiveet, koska sukupuolijakauma koko aineistossa oli huomattava (tytöt n=10, pojat n=5).

Ennen varsinaista analyysia on määriteltävä analyysiyksikkö. Analyysiyksikkö voi olla yksittäinen sana, lause tai laajempi ajatuskokonaisuus tutkimuskysymyksistä tai aineistosta riippuen. (Tuomi - Sarajärvi 2009: 109 - 110; Kankkunen - Vehviläinen-Julkunen 2013: 169.) Valitsimme analyysiyksiköksi aineistossa tutkimuskysymysten pohjalta ilmi tulleet toiveet sekä tärkeäksi koetut asiat. Päädyimme valintaan, että induktiivisuus toteutuisi. Taulukossa 1 on esimerkki tekemästämme pelkistämisestä lasten toiveista sekä taulukossa 2 on esimerkki tekemästämme pelkistämisestä vanhempien vastauksista.

Taulukko 1. Esimerkki lasten toiveiden pelkistämisestä

Suora lainaus	Pelkistetty ilmaus
" Tummansinistä ja vaaleensinistä olis seinillä. Yksi seinä vaaleenpunanen ja yks seinä oranssi. Sininen lattia vaaleensininen." I	Värikkäät materiaalit seinissä ja lattioissa.
" Eri väri seinät: sinkkuu, tummanpunanen, vaaleenpunanen, tummanvihreä, vaaleenvihreä ja ruskea." H	
" Sateenkaarisohva." O	
"Sohva, liila sohva. Sohva jossa on paljon tyynyjä, oransseja tyynyjä." I	Sohva, jossa tyynyjä.
" Akvaario. Se on lattialla. Se on iso. Akvaariossa on ahvenkala ja merilevää. Se ahven tykkää pimeästä." M	Akvaario, jossa kaloja.

Taulukko 2.

Esimerkki vanhempien vastauksien pelkistämisestä

Suora lainaus	Pelkistetty ilmaus
"Istuimien erilaisuus (pehmeitä/kovia, pieniä/isoja)." 16	Istuimia, erilaisille ihmisille.
"Kunnollinen leikkitila (ei vain käytävästä erotettu tila), joka ei ole kulkutiellä esim. vessoille tai naulakoille kuten nyt. Leluja, kirjoja ym. viihdykettä." 1	Kunnolla suunniteltu leikkitila, jossa viihdykkeitä.
"Että saa olla rauhassa, eikä kaikkien näkyvillä jos on sellainen tilanne. Jotain saarekkeitä tai sopukoita jonne pääsee rauhaan, jos ei halua olla näytillä." 8	Yksityisyyttä ja rauhallisuutta sitä tarvitseville.

6.1.2 Klusterointi eli ryhmittelyvaihe

Ryhmittelyvaiheessa aineistosta etsitään samankaltaisuuksia tai eroavaisuuksia kuvaavia asioita. Samaa asiaa tarkoittavat käsitteet ryhmitellään ala- ylä – ja pääluokiksi (taulukot 3 ja 4). Luokat yhdistellään sekä nimetään sisältöä kuvaavalla käsitteellä. Klusterointivaiheessa jaottelimme ryhmät vastaamaan tutkimuskysymyksiä. Tutkimuskysymykseen 1. käytimme kyselyn (liite 4) 1, 2, ja 4 kysymyksiä vastauksia, jotka vastaavat vanhempien toiveita. Tutkimuskysymykseen 2. käytimme kyselyn (liite 4) 3 ja 5 vastauksia, jotka vastaavat vanhempien tärkeänä pitämiä asioita. Seuraavaksi etsimme vastauksista samankaltaisuuksia ja yhdistimme ne omiin luokkiinsa. Klusteroinnin katsotaan olevan osa abstrahointiprosessia. (Tuomi - Sarajärvi 2009: 110 - 111; Kylmä - Juvakka 2012: 118 - 119.)

6.1.3 Abstrahointi

Abstrahointi eli käsitteellistäminen on alkuperäisinformaation käyttämistä. Siinä edetään kielellisistä ilmauksista teoreettisiin käsitteisiin ja johtopäätöksiin. Abstrahointia jatketaan niin kauan kuin se on aineiston sisällön näkökulmasta mahdollista eli niin kauan kuin

luokituksia pystytään yhdistelemään. (Tuomi - Sarajärvi 2009: 111; Kylmä - Juvakka 2012: 118 - 119.) Nimetessämme alaluokkia etenimme käsitteisiin jotka muodostuivat alkuperäisistä kielellisistä ilmauksista. Yläluokat nimesimme yleisemmiksi teoreettisiksi käsitteiksi sisällön pohjalta. Pääluokista muodostuivat käsitteet, jotka pohjautuvat tutkimuskysymyksiin sekä analyysiyksikköön. Klusterointi- ja abstrahointi vaiheet vaativat paljon aikaa sekä intensiivistä ajatustyötä. Kuten aineistolähtöisen sisällönanalyysin periaatteisiin kuuluu, halusimme säilyttää tutkittavien näkökulman sekä työskennellä tarkasti tutkimuskysymysten ohjaamina.

Taulukko 3.

Esimerkki lasten toiveista

Alaluokka	Yläluokka	Pääluokka
Värikkäät seinä- ja lattiapinnat Värikkäät kaulusteet Tauluja Disco-pallo Pöytiä ja tuoleja Esiintymislava	Hyvinvointikeskuksen sisustus	Toiveet
Trampoliini Televisio Pleikkari Pomppupallo Pallomeri Piirustustarvikkeet Liukumäki Kirjoja Renkaat/köydet Autoleikki Avaruusraketti	Aktiviteetit	Toiveet

Taulukko 4. Esimerkki vanhempien vastausten ryhmittelystä

Alaluokka	Yläluokka	Pääloukka
Värikkyys Avaruus Viihtyvyys Valoisuus Mukavat istuimet	Hyvinvointikeskuksen sisustus	Toiveet
Kirjoja ja lehtiä lapsille Tuoreita aikakausilehtiä aikuisille Leluja Televisio Leikkipaikka Kahvio	Asiakkaiden virikkeellisyys	Toiveet
Siisteys Turvallisuus Tilavuus Yksityisyys Opasteet	Ympäristö	Tärkeäksi koetut

6.1.4 Kvantifiointi

Kvantifioimalla saadaan sisällönanalyysissä tehtyjen luokittelujen jälkeen tuloksiin lisää näkökulmaa, eli määrällisiä lukuja. Laadullisen tutkimuksen aineisto lasketaan luokittelujen mukaan, jolloin saadaan tietää, kuinka monta kertaa sama asia toistuu aineistossa. Tällöin näkökulma syvenee ja nostaa esiin useimmin ilmaistut asiat. Tiettyjen aineistojen kvantifioinnilla saadaan lisätietoa laadun kuvailuun ja aineiston sisältö saattaa selkiytyä, kuten avoimilla kysymyksillä koottuihin aineistoihin. (Tuomi - Sarajärvi 2009: 120 - 122.)

Käydessämme aineistoa läpi, havaitsimme jo varhain, että kvantifioimalla aineistomme, selkeytämme sen sisältöä huomattavasti ja saamme tuloksiin selkeitä lukuja tukemaan jaottelua. Mielestämme tulokset olisivat jääneet epäselviksi jos aineistoa olisi kuvattu ilman määrällistä tietoa. Näin saimme aineiston keruuseen osallistuneiden mielipiteet ilmaistua niin, että tuloksia lukiessa helposti havaitsee mitkä olivat eniten toivottuja asioita. (Liitteet 5 - 7). Näin Hyvinvointikeskuksen suunnittelijatkin pystyvät helpommin hyödyntämään tuloksia, sekä kiinnittämään huomionsa enemmistön toiveisiin.

7 Opinnäytetyön empiirinen toteutus

Opinnäytetyömme toteutettiin käyttäen kvalitatiivista eli laadullista lähestymistapaa. Kvalitatiivinen tutkimus on vakiintunut hoitotieteessä ja muissakin tieteenaloissa. Se kattaa laajan kirjon erilaisia lähestymistapoja, jotka saattavat olla osin päällekkäisiäkin. Siinä korostuu ihmisten kokemusten, tulkintojen, käsitysten tai motivaatioiden tutkiminen sekä ihmisten näkemysten kuvaus. Uskomukset, asenteet ja käyttäytymisen muutokset vaikuttavat siis kvalitatiiviseen tutkimukseen. Uutta näkökulmaa haluttaessa kvalitatiivinen tutkimusote on hyväksi havaittu menetelmä. (Kankkunen - Vehviläinen-Julkunen 2009: 49 - 50; Kylmä - Juvakka 2012: 22 - 31.)

Opinnäytetyöprojektimme käynnistyi syyskuussa 2015 Metropolia Ammattikorkeakoulussa olevien hankkeiden esittelyllä ja kiinnostavan aiheen valinnalla. Projekti eteni hankkeeseen kiinnittymisellä ja aiheen tarkentamisella opettajan johdolla sekä aiheen lopullisella hyväksyttämällä Kirkkonummen Perusturvassa tammikuussa 2016. Perusturvan kautta saimme yhteistyökumppaniksi Laajakallion päiväkodin, jonne otimme sähköpostitse yhteyttä helmikuussa 2016. Päiväkodin ryhmistä valitsimme viskarit (viisivuotiaat lapset) ja heidän vanhempansa. Viskareihin päädyimme sen vuoksi, että he ovat varhaiskasvatuksen piiriin kuuluvassa päivähoidossa, sekä iän vuoksi mielipiteitä omaavia, valmiisanaisia lapsia.

Tiedonhaku on järjestelmällistä, tarkoin määriteltyä ja rajattua. Huolellisella suunnittelulla päästään parhaaseen mahdolliseen tulokseen. (Sarajärvi - Mattila - Rekola 2011: 28.) Aiheen täsmentymisen jälkeen työskentelymme jatkui tiedonhaulla: Hyvinvointikeskuksesta ei ole saatavilla paljoa valtakunnallista tilastotietoa, joten tietoa haettiin niiden kuntien internetsivuilta joissa Hyvinvointikeskuksia jo sijaitsee. Lisäksi tietoa haettiin Hyvinvointineuvoloita ja hybridihankkeita käsittelevistä opinnäytetöistä sekä hankeraporteista. Teimme lisäksi tiedonhakuja opinnäytetyöprojektimme alkuvaiheessa myös tietokannoista: PubMed, MedLine, Medic ja Theseus. Tietokannoista ei löytynyt mitään tietoa hakusanalla "hyvinvointikeskus". Theseus-tietokannasta löytyi hyvinvointineuvolaan liittyviä hakutuloksia, ja käytimme osaa niistä opinnäytetyömme lähteenä. Lisäksi aineistoa löytyi muita opinnäytetöitä ja raportteja lukemalla.

3.3.2016 tutkimusluvan saatuaamme olimme uudestaan yhteydessä Laajakallion päiväkotiin ja sovimme tapaamisajaksi 8.3.2016, jolloin kävimme heidän kanssaan läpi käytännön toteutuksen ja sovimme aikatauluista seuraavasti:

1. 5-vuotiaiden lasten vanhemmille jaettiin saatekirje (liite 1), kysely (liite 4) ja suostumus lapsen osallistumisesta (liite 3) täytettäväksi 8.3.2016 ja he palauttivat lomakkeet päiväkotiin 11.3.2016.
2. 5-vuotiaat lapset osallistuivat tutkimukseen päiväkodin varhaiskasvattajien avustamana 14.–15.3.2016 ja heiltä kysyttiin toiveita aulatiloihin liittyen. Päiväkodin henkilökunta perehdytettiin opinnäytetyömme tarkoituksesta ja heille annettiin saatekirje (liite 2), lasten osallistumisen käytännöistä, sekä vanhempien informoimisesta. Päiväkotiryhmän varhaiskasvattajat alustivat piirtämistä mielikuvaharjoituksen kautta, jossa lapset kuvittelivat tyhjän aulatilaa. Lapset piirsivät mielikuvitusta apuna käyttäen toivomansa aulatilaa. Tämän jälkeen lapset kertoivat varhaiskasvattajille, mitä piirustus esittää ja varhaiskasvattajat kirjoittivat yksityiskohtaisesti erilliselle paperille lapsen selostuksen mukaisesti, minkälainen aulatila kuvassa on.

Ennen aineiston keräämistä testasimme kyselyn kolmella 5-vuotiaan lapsen vanhemmalla sekä pyysimme kolmea 5-vuotiasta lasta piirtämään toiveita aulatiloista. Saimme hyvää palautetta vanhemmilta, eikä korjausehdotuksia noussut kyselystä esille. Näin päädyimme pitämään kyselyn samanlaisena, kun se oli testatessa.

Opinnäytetyön aineisto kerättiin 8.3. - 15.3.2016 välisenä aikana. Haimme aineiston päiväkodilta 18.3.2016 ja toimitimme samalla Kirkkonummen hankekoordinaattorille allekirjoitetun opinnäytetyösopimuksen. Tämän jälkeen aloimme analysoida aineistoa. Analysoimme aineiston sisällönanalyysiä käyttäen. Kokonaisuudessaan opinnäytetyö toteutettiin syyskuun 2015 - huhtikuun 2016 aikana. Opinnäytetyön aikataulua selkeytämme taulukossa 5.

Taulukko 5.

Opinnäytetyön aikataulu

Ajankohta / vko	Työvaiheet
Tammikuu	Aiheen tarkennus, tiedon haku, tutkimussuunnitelman teko
Helmikuu	Yhteys Päiväkotiin, tutkimuslupahakemuksen teko, opinnäytetyösuunnitelman teko
Maaliskuu	Opinnäytetyön tekoa
3.3.	Tutkimuslupa hyväksytty -> yhteys päiväkotiin, tapaamisen sopiminen
8.3.	Tapaaminen päiväkodilla: varhaiskasvattajien perehdytys, kyselyjen ja suostumusten jako vanhemmille
11.3.	Vanhemmat palauttivat kyselyt ja suostumukset
14. -15.3.	Lapset piirsivät ja selittivät piirustukset
18.3.	Aineiston haku Kirkkonummelta, opinnäytetyösopimuksen toimitus yhteyshenkilölle
19.-3.-5.4.	Aineiston analysointi, opinnäytetyön kirjoittaminen
12.4.	Toteutusseminaari

Asiantuntijoina ja yhteyshenkilöinä opinnäytetyön vaiheissa toimi Kirkkonummen Perusturvan hankeryhmän jäseniä: hankekoordinaattori Anne Hilander, perusturvajohtaja Liisa Ståhle, terveyspalveluiden tulosalueen vastuhenkilö Taina Remes-Lyly sekä Laajakallion päiväkodin johtaja Sari Uotila. Opinnäytetyön ohjaajana oli yliopettaja TtT Anne Nikula.

8 Tulokset

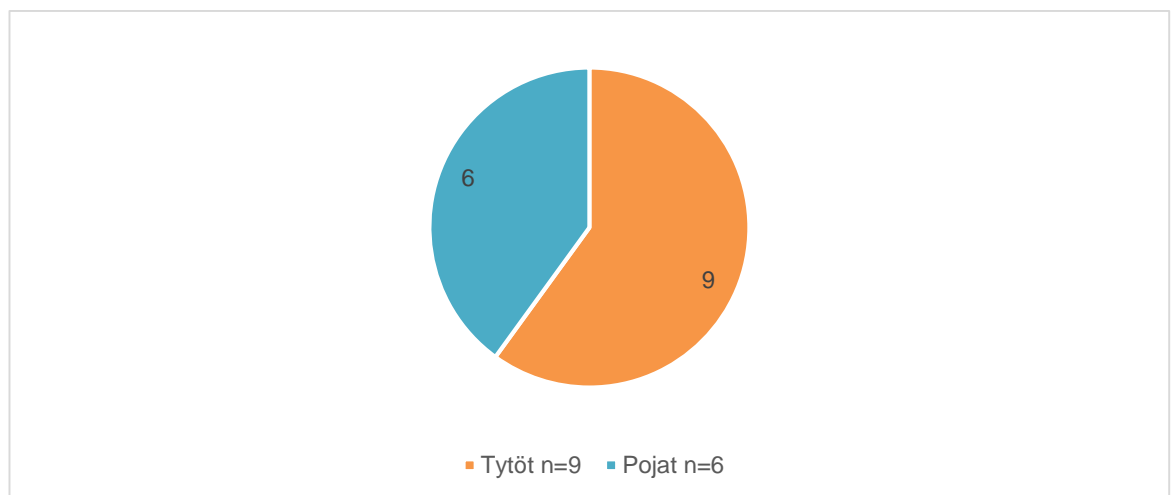
8.1 Osallistujien taustatiedot

5-vuotiaita osallistujia oli yhteensä 15 lasta, joista 5 oli poikia ja 10 tyttöjä. Vanhempien kyselyyn osallistui 14 perhettä ja vastauksia saatiin 16 kappaletta. Vanhemmat suhtautuivat kyselyyn myönteisesti ja lomakkeet palautettiin suurimmaksi osaksi kattavasti täytettyinä. Vastanneista 14 oli äitejä, 1 isä ja 1 muu huoltaja. Perheissä oli 5-vuotiaiden lisäksi kahdeksan 0-3-vuotiaista lasta ja yhdeksän 7-12-vuotiaista lasta. Suurimpaan osaan vastanneista perheistä kuului useampi lapsi.

8.2 Kirkkonummen Laajakallion päiväkodin 5-vuotiaiden lasten toiveet Kirkkonummen Hyvinvointikeskuksen aulatiloihin

Lasten toiveet aulatilojen sisustuksesta

Kirkkonummen 5-vuotiaat lapset (n= 15) toivoivat eniten sisustukseen liittyviä asioita, joista määrällisesti eniten värikkäitä seinä- ja lattiapintoja (Kuvio 2.) Lasten toiveissa nousi vahvasti esille värien käyttö seinä- ja lattiapinnoissa. Lapset ehdottivat rohkeiden väriyhdistelmien käyttöä, monessa piirustuksessa toivottiin seinien maalaamista eri väreillä tai yhden seinän maalaamista sateenkaaren väreillä. (Kuviossa 3. esimerkki piirustus.)

Kuvio 2. Tyttöjen ja poikien toiveiden jakautuminen aulatilojen värikkäistä seinä- ja lattiapinnoista

"Hammaslääkärin ovi joka on sininen ja siinä on kaksi hammasta" (F)

"Eri väri seinät: sinkkuu, tummanpunanen, vaaleenpunanen, tummanvihreä, vaaleenvihreä ja ruskea" (H)

"Sateenkaaren väriset seinät" (L)

"Seinät pinkkiä, liilaa, vihreää ja punaista" (G)

"Akvaario. Se on lattialla. Se on iso. Akvaariossa on ahvenkala ja merilevää. Se ahven tykkää pimeästä." (M)

Kuvio 3. "Tummansinistä ja valeensinistä olis seinillä. Yksi seinä vaaleenpunanen ja yks seinä oranssi. Sininen lattia vaaleensininen." (I)

Värikkäitä **huonekaluja ja tekstiilejä** toivoivat eniten tytöt (tytöt n=10). Lapset toivoivat aulatiloihin kirjahyllyjä, sohvia, tyynyjä, mattoja, nojatuoleja, pöytiä ja tuoleja. (Kuvio 4. esimerkkipiirustus.)

"Sateenkaaren värinen sohva. Oranssi kirjahylly. Ihminen odottamassa pinkillä penkillä" (F)

"Penkkejä, niiden selkänojat on vihreät, muuten valkosia. Pöytä valkoinen." (E)

"Sohva jossa on paljon tyynyjä, oransseja tyynyjä." (I)

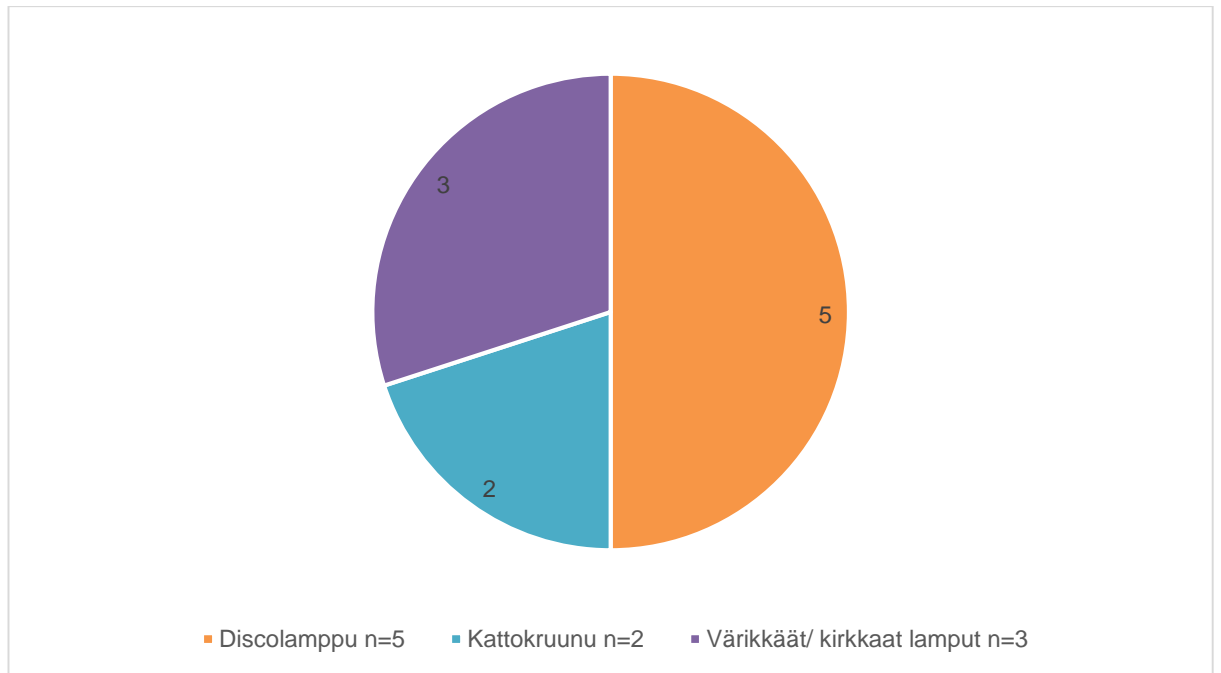
"Nojatuoleja, jossa voi äidit istua. Ne on pehmeitä tuoleja." (M)

"Lattialla matto (pinkki), jossa on pöllön ja pupun kuva. Toinen matto, joka on pinkki." (M)

Kuvio 4. "Sateenkaarisohva." (O)

Valaistukseen liittyviä toiveita nousi esille myös paljon (n=11). Valaistukseen liittyvissä toiveissa nousi esille erilaisia valaistusvaihtoehtoja (Kuvio 5.) (Kuvio 6. esimerkkipiirustus.)

Kuvio 5. Toiveet erilaisista valaistusvaihtoehtoista

"Koristelamppuja, jotka on askarreltu ja niissä ei ole oikeaa valoa." (M)

"Sininen lamppu." (C)

"Ja sielä ois discopallo katossa. Että siel olis kattokruunuki." (I)

"Discolamppu, joka on pöydällä." (E)

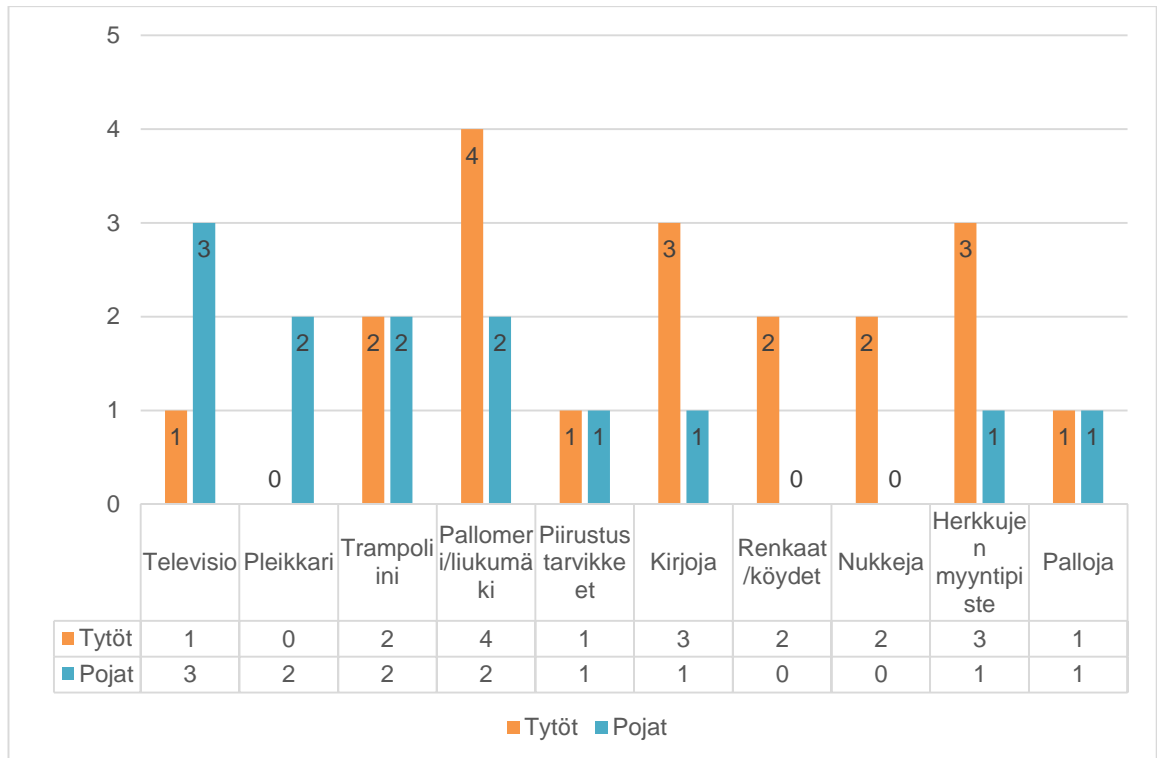
"Discopallo katossa." (F)

Kuvio 6. "Katossa discolamput." (K)

Lasten toiveet aulatilojen aktiviteeteista

Lasten toiveissa nousi esille aktiviteetteihin liittyviä ehdotuksia, joista mikään ei noussut kuitenkaan ylivoimaisesti esille, vaan hajonta oli melko tasaista. Eniten toivottiin televisiota ($n=4$), trampoliinia ($n=4$), pallomerta ($n=4$), kirjoja ($n=4$) ja herkkujen myyntipistettä ($n=4$). Kuviossa 7. ilmenee minkälaisia toiveita tytöt ja pojat esittivät yhden tai useamman kerran. (Kuvio 8. esimerkkipiirustus.)

Kuvio 7. Yhden tai useamman kerran esiin tulleet tyttöjen ja poikien toiveet aktiviteeteista

"Kirjoja. Piirustuspapereita ja kyniä. Palloja." (J)

"Hattaraa jota saisi hattara kioskilta. Pallomeri, kaksi pallomerta." (D)

"Pleikkari, telkkari. Pomppupalloja. Trampoliineja." (C)

"Pallomeri, trampppi... köydet, nukke, kirjoja..." (L)

"Siellä on myös karkkia. Sitä voi ostaa. Voi ostaa myös juomia, spritea." (N)

"Katossa roikkuu köydet, joista voi hypätä trampoliinille. Liukumäki, joka on korkea." (K)

Kuvio 8. "Liukumäki. Se on sinipinkki. Ylös mennään rappusia pitkin." (M)

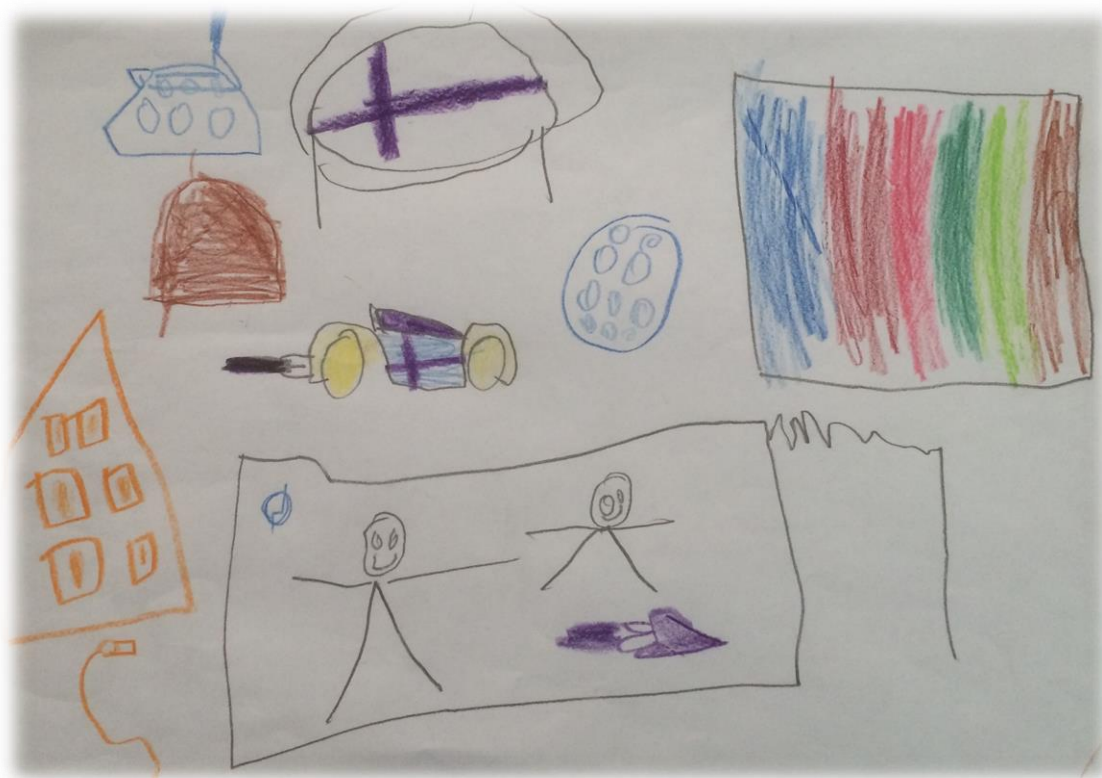
Muut lasten esille tuomat toiveet

Lapset ideoivat piirustuksissa paljon erilaisia ehdotuksia. Yksittäisinä ideoina esille tuli muun muassa koirankopin laittaminen ulos, esiintymislava, avaruusraketti, keinu ja uima-allas. (Kuvio 9. esimerkkipiirustus)

"Semmonen uima-allas ja siin ois vieres semmonen leikkitalo pahvista tehty ja siin ois pahviliekkejä." (H)

"Avaruusraketti, jonka sisään ihminen voi mennä." (A)

"Aulassa on Sanni-laulaja keikkalava. Sanni laulaa siellä oikeesti." (N)

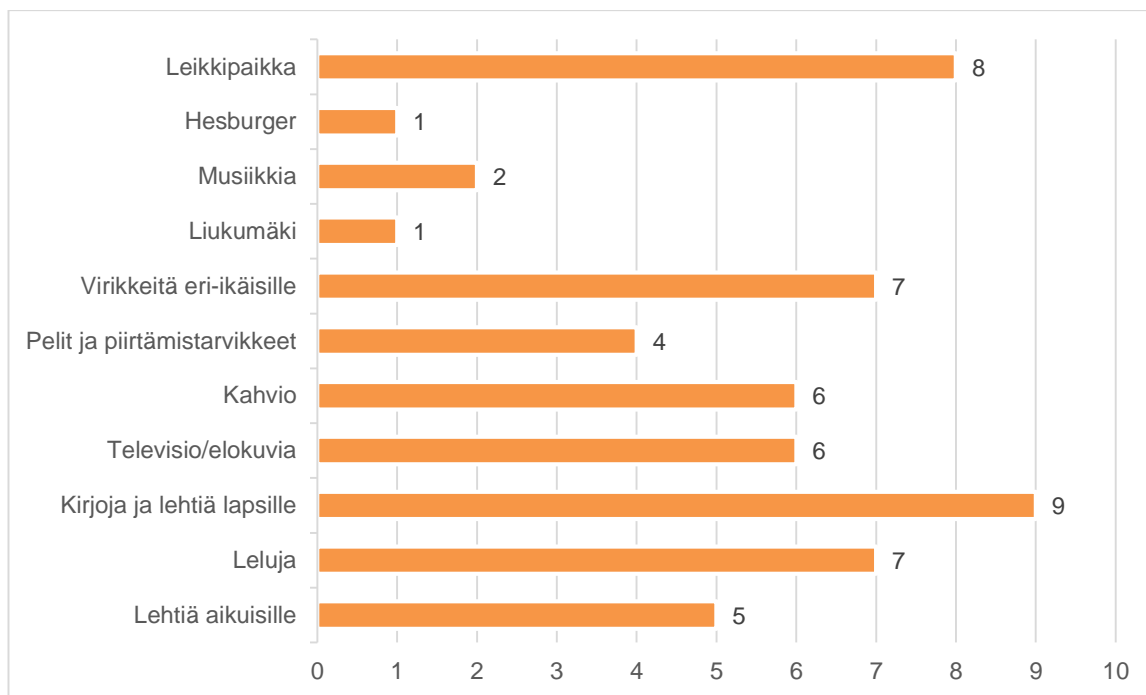
Kuvio 9. "Koirankoppi ulos, jos ottaa koiran mukaan" (H)

8.3 Kirkkonummen Laajakallion päiväkodin 5-vuotiaiden lasten vanhempien toiveet Kirkkonummen Hyvinvointikeskuksen aulatiloista

Vanhempien toiveista suurimmiksi ryhmiksi erittelimme asiakkaiden virikkeet sekä Hyvinvointikeskuksen aulatilojen sisustuksen. Vanhemmat toivat vastauksissa esiin viihtyvyyttä, sisustusta sekä siisteyttä ajatuksella, että Hyvinvointikeskuksessa käytetty aika voi venyä pitkäksikin.

Vanhempien toiveet virikkeellisyyteen liittyen

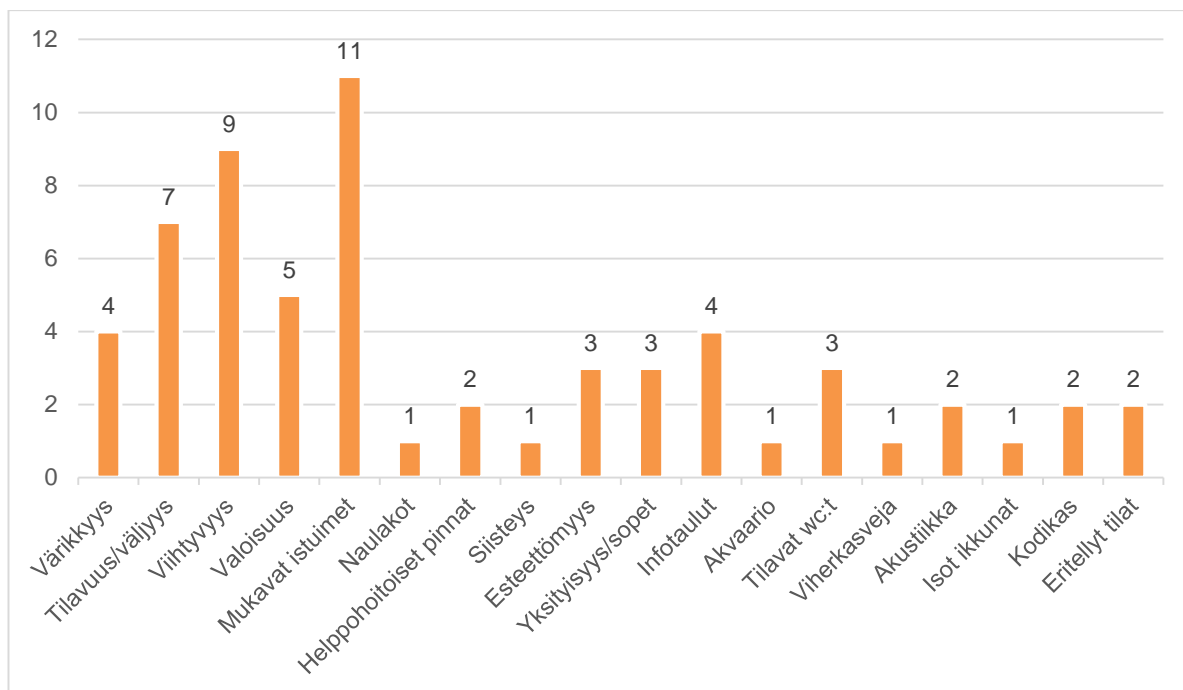
Virikkeellisyydessä esiin nousi paljon samankaltaisia teemoja. Eniten toivottiin lapsille kirjoja ja lehtiä (n=9), leikkipaikkaa (n=8), lapsille leluja (n=7), televisio/elokuvia (n=6), kahviota (n=6) sekä virikkeitä eri-ikäisille (n=7). Kuviossa 10. esittelemme vanhempien toiveet asiakkaiden virikkeistä. Myös aikuisille kaivattiin virikkeitä, kuten kirjoja ja lehtiä sekä musiikkia eri muodoissa.

Kuvio 10. Vanhempien toiveet asiakkaiden virikkeistä

Vanhempien toiveet sisustukseen liittyen

Vanhemmat nostivat esille tärkeitä asioita liittyen sisustukseen. Hyvinvointikeskuksen aulatilojen sisustuksesta nousi suurimmiksi ryhmiksi mukavat istuimet ($n=11$), viihtyvyys ($n=9$), tilavuus/väljyys ($n=7$), valoisuus ($n=5$), värikkyys ($n=4$) sekä infotaulu ($n=4$). Myös esteettömyyttä sekä yksityisyyden säilymistä arvostettiin. Vanhemmat toivoivat rauhallisia nurkkauksia/soppeja, jossa voisi olla muiden katseilta piilossa. Vanhempien vastauksissa tuli jonkin verran esille myös arvostus siisteyttä ja pintojen helppohoitoisuutta kohtaan. Kuviossa 11. esittelemme vanhempien toiveet sisustuksesta.

Kuvio 11. Vanhempien toiveet sisustuksesta

"Avara tila, missä helposti pitää silmällä isompaakin lapsi joukkoa." (5)

"Viihtyisyyttä, valoisuutta, jotain kehittävää toimintaa lapsille." (3)

"Viihtyisä ja siisti lasten leikkipaikka, joka olisi aulan sivustalle sijoitettu, että sekä leikkijöillä ja muilla odottavilla asiakkaila olisi yksityisyyden suoja." (4)

"Helppokulkuisuutta, viihtyisyyttä ja materiaaleja, jotka on helppo pitää puhtaana." (15)

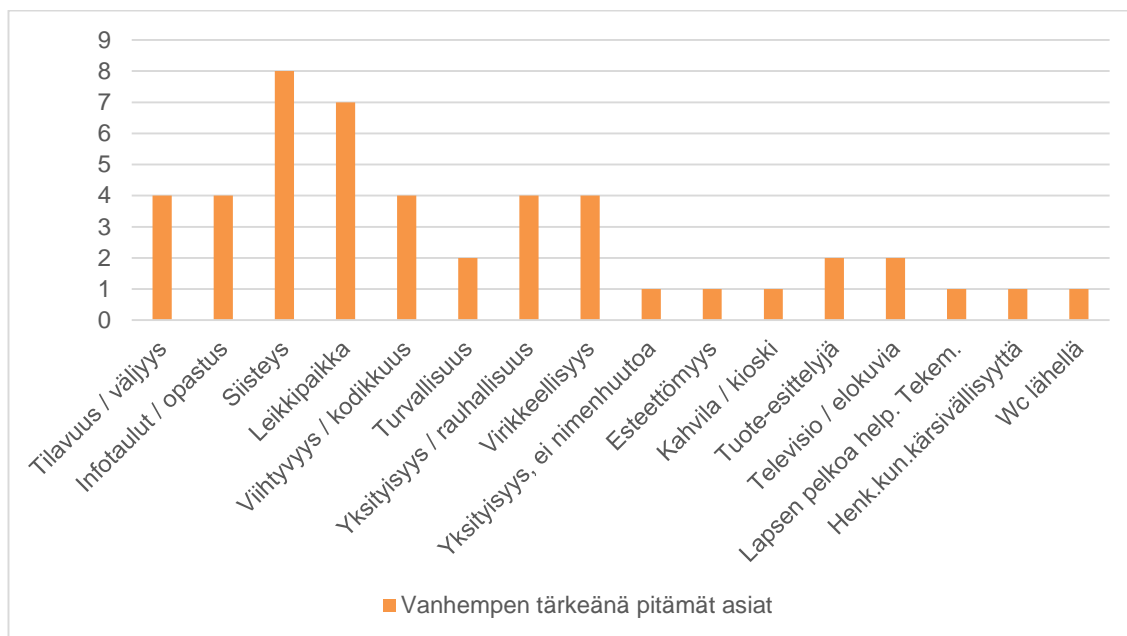
8.4 Vanhempien tärkeänä pitämät asiat

Vanhempien tärkeänä pitämät asiat jaoimme kahteen ryhmään: ympäristöön ja sisutukseen. Tärkeänä pitämässä asioissa ilmeni eroavaisuutta toiveisiin verrattuna. Toivotut asiat eivät kuitenkaan vanhempien täyttämässä kaavakkeissa tulleet esille samassa suhteessa tärkeänä pidettyjen asioiden kanssa, lukuun ottamatta leikkipaikkaa.

Vanhempien tärkeänä pitämät asiat ympäristön suhteen

Ympäristössä vanhemmat pitivät tärkeimpinä siisteys (n=8) ja leikkipaikkaa (n=7). Seuraavaksi tärkeimpiin ryhmiin nousivat tilavuus/väljyys (n=4), infotaulut/opastus (n=4),

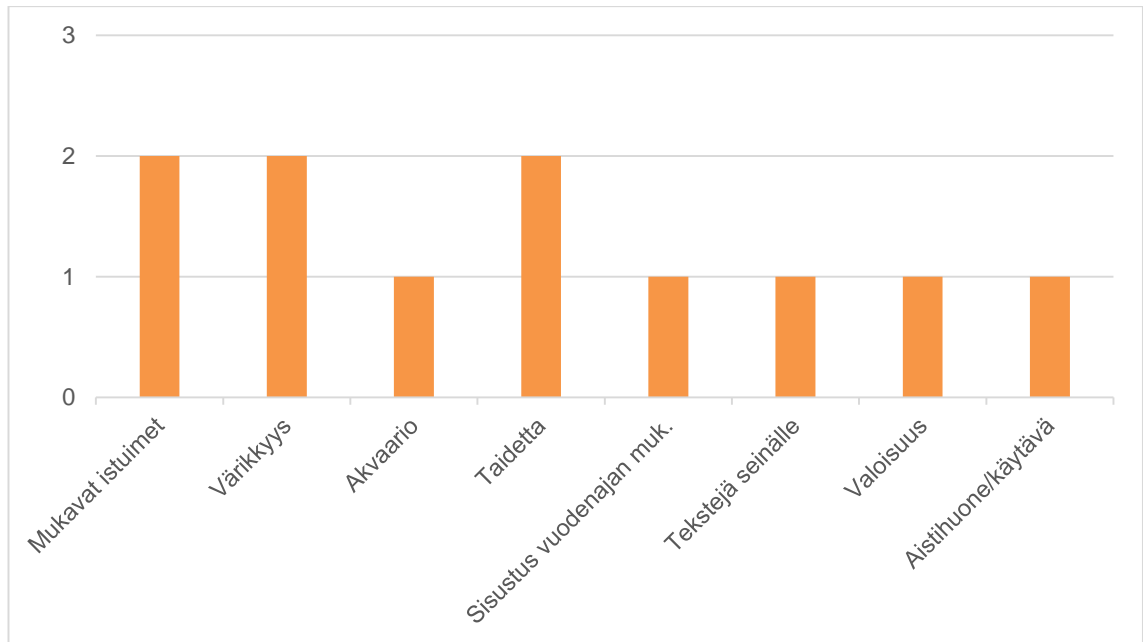
viihtyvyyks/kodikkuus (n=4), yksityisyys/rauhallisuus (n=4) ja virikkeellisyys (n=4). Kuviossa 12. ilmenee vanhempien tärkeänä pitämät asiat ympäristön suhteen.

Kuvio 12. Vanhempien tärkeänä pitämät asiat ympäristön suhteen

Vanhempien tärkeänä pitämät asiat sisustuksen suhteen

Sisustuksessa vanhempien tärkeänä pitämiä asioita on huomattavasti vähemmän toiveisiin verraten. Aineistosta kuitenkin erottuivat mukavat istuimet (n=2), värikkyyys (n=2) sekä taide (n=2). Lisäksi vanhemmat pitivät tärkeinä valoisuutta ja kodikkuutta luovia elementtejä, kuten akvaario. Kuviossa 13. esittelemme vanhempien tärkeinä pitämiä asioita sisustuksen suhteen.

Kuvio 13. Vanhempien tärkeänä pitämät asiat sisustuksen suhteen

"Aulassa voisi järjestää tuote-esittelyjä (terveystuotteet, vaatteet...)." (9)

"Viihtyisää, valoisaa, värikästä, huumoria, tekstejä, jotka saa lukijan välittömästi hyvälle tuulelle. Lause tai kaksi, ehkäpä lapsen sanomaa. (Ne ei jätä ketään kylmäksi)." (4)

"Väljyyttä ja avaruutta, ettei istumapaikat ole kaikki liian lähellä toisiaan sillä tilassa on sairaita ihmisiä." (14)

"Huoneet jaoteltu siten, että lapsi-perheet jossakin osuudessa ja sairaat toisessa." (10)

"Lapsen mahdollisia pelkoja helpottavia leikkejä/ tehtäviä, jotka vie huomion lääkäristä." (3)

"Rauhallinen tunnelma, akustiikkaan panostettava (ettei liikaa melua). Yksityisyys, ettei nimiä tarvitse huutaa pitkin käytäviä. Helppo tulla ja helppo löytää tila jonne menossa." (16)

9 Pohdinta

9.1 Tulosten pohdinta

Tämän opinnäytetyön tarkoituksena oli kerätä aineistoa Kirkkonummen Laajakallion päiväkodin 5-vuotiailta lapsilta ja heidän vanhemmiltaan koskien Kirkkonummen Hyvinvointikeskuksen aulatiloja. Tavoitteena oli tuoda esille käyttäjälähtöinen näkökulma Hyvinvointikeskuksen suunnittelijoiden käyttöön.

Tarkoituksenamme oli saada etenkin 5-vuotiaiden lasten mielipide kuuluviin ja varmistaa lasten mukaan pääsy aulatilojen suunnitteluun. Kirkkonummen kunta tavoittelee Unicefin Lapsiystävällinen kunta-tunnustusta. Tunnustuksen saaminen edellyttää, että lapsia kohdellaan tasavertaisina kuntalaisina ja heidät tulee ottaa mukaan päätöksentekoon ja kehittämistyöhön (UNICEF). Opinnäytetyömme tukee hyvin myös tätä hanketta.

Tulosten mukaan 5-vuotiaat lapset toivoivat eniten sisustukseen liittyviä asioita. Lähdekirjallisuuden (Storvik - Sydänmaa ym. 2013: 49 - 50) mukaan 5-vuotiaan tietorakenteet ja käsitemaailma on jo laajentunut sekä heidän ajattelukykynsä on kehittynyt. Tämä näkyy tuloksissa mielestämme siinä, että 5-vuotiaat osaavat havainnoida ympäristöään laaja-alaisesti, eivätkä keskity niin paljoa yksittäisiin tavaroihin tai esineisiin. Lapset toivoivat paljon värikkyyttä aulatilojen pintamateriaaleihin, huonekaluihin sekä tekstiileihin. Tästä voimme päätellä lasten pitävän värikästä sisustusta kodikkaana ja käynnin mukavuutta lisäävänä asiana. Myös tutkimukset osoittavat ympäristöllä olevan suuri vaikutus ihmisen hyvinvointiin ja viihtymiseen (McCullough 2009: 46–45.) Lapset ovat tottuneet nykypäivänä siihen, että myös valaistus on osa sisustusta niin kodeissa kuin julkisissa tiloissa. Tuloksissa nousikin esille paljon toiveita valaistukseen liittyen ja lapset ehdottivat rohkeasti discolamppujen ja eriväristen valaisimien käyttämistä aulatiloiissa.

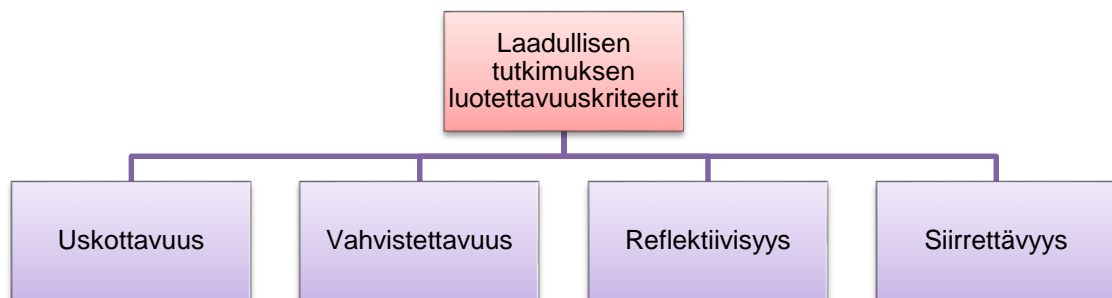
5-vuotiaat lapset ovat motorisesti jo hyvin lahjakkaita, aktiivisia liikkujia ja kaipaavat enemmän toimintaa (Storvik - Sydänmaa ym. 2013: 48 - 49) kuin yksittäisiä leluja. Tämä tuli selkeästi esille lasten toiveista. Aktiviteeteista nousikin esille monia erilaisia ehdotuksia ja lapset toivoivat tiloihin esimerkiksi trampoliinia, köysiä ja liukumäkeä. Mikään yksittäinen aktiviteetti ei saanut huomattavasti enemmän kannatusta kuin toinen, joten voimme päätellä 5-vuotiaiden toivovan aulatiloiissa olevan monipuolisesti erilaisia aktiviteetteja. Tuloksia hyödynnettäessä on hyvä ottaa huomioon mahdollisuus, että lapset

ovat ymmärtäneet tarkoituksen olleen kiinnittää suurin huomio aulatilojen sisustukseen, eikä niinkään tarjolla oleviin tavaroihin tai leluihin. Tästä emme voi olla täysin varmoja, sillä emme olleet paikalla lapsia ohjeistettaessa.

Myös vanhempien vastauksista nousi selkeästi esille sisustuksen tärkeys. McCulloughin (2009: 45 - 46) mukaan parantava ympäristö on tila, jossa on muun muassa yksityisyyttä. Vanhemmat toivoivatkin aulatiloihin mahdollisuutta yksityisyyteen ja suojaan muiden katseilta. Monissa vastauksissa toivottiin riittävästi mukavia istuimia. Tämän uskomme johduvan siitä, että usein aulatilat ovat ahtaita ja istumapaikan löytyminen voi olla vaikeaa. Tavallisesti kaikki istuvat yhdessä isossa tilassa, eikä yksityisyyttä juurikaan ole. Lisäksi vanhemmat toivoivat aulatilojen olevan siistit ja viihtyisät. Muutamassa vastauksessa esille nousi sairaiden ihmisten sijoittaminen eri paikkaan kuin esimerkiksi pienet lapset. Tämä on hyvä ottaa huomioon esimerkiksi neuvolatilojen sijoittelussa. Aulatiloiissa toivottiin olevan lisäksi selkeät opasteet, riittävästi virikkeitä lapsille ja esimerkiksi lukemista myös aikuisille. Nämä ovat kaikki mielestämme asioita, jotka lisäävät käynnin mukavuutta ja ovat toteutettavissa.

9.2 Opinnäytetyön luotettavuus

Kvalitaatiivisen tutkimuksen luotettavuuden arvioinnista ovat muun muassa Cuba (1981) ja Lincoln (1985) esittäneet yleisiä kriteereitä, joita käytetään edelleen arviointien perustana. Tavoitteena tieteelliselle tutkimukselle on pyrkimys luoda tietoa tutkittavasta asiasta mahdollisimman luotettavasti. Luotettavuutta arvioidaan tiedon totuudenmukaisuudella, jota tutkimuksella on tuotettu. Jotta tutkimuksessa saatua tietoa voidaan hyödyntää, on sen luotettavuus pystyttävä arvioimaan. Arvioimme opinnäytetyömme laadullisen tutkimuksen luotettavuuskriteerein, jotka esittelemme kuviossa 9. (Kylmä - Juvakka 2012: 127; Kankkunen - Vehviläinen-Julkunen 2013: 197 - 198.)

Kuvio 14. Laadullisen tutkimuksen luotettavuuskriteerit (Kylmä - Juvakka 2012: 128)

Uskottavuudella opinnäytetyössä tarkoitetaan tutkimuksen ja tulosten uskottavuutta ja näiden osoittamista tutkimuksessa. Tutkimuksessa saatujen tulosten on siis vastattava tutkimukseen osallistuneiden käsityksiä tutkittavasta kohteesta. (Kylmä - Juvakka 2012: 128.) Opinnäytetyömme aineiston keruussa 5-vuotiaat lapset piirsivät ehdotuksensa päiväkodin varhaiskasvattajien kanssa, jolloin itse emme olleet paikalla. Tämän vuoksi emme voi olla varmoja varhaiskasvattajien mahdollisesta tiedostamattomasta johdattelevuudesta. Lisäksi lasten piirtäessä ryhmissä, saman pöydän ääressä, ovat he voineet ottaa piirustuksiinsa vaikutteita toisiltaan. Useissa piirustuksissa esiintyi samankaltaisuutta, jonka vuoksi vaikutteiden saaminen on ollut mahdollista. Vanhempien täyttämän kyselyn kysymyksissä huomioimme, että kysymyksien asettelussa olisimme voineet harvita vanhempien tärkeinä pitämien asioiden tarpeellisuutta. Työmme tarkoituksena oli kerätä toiveita, jotka hyvin tulivat esille niitä koskevien kysymysten kautta. Havaitsimme myös sen että aulatiloihin vanhempien toivomat asiat eivät kuitenkaan kohdanneet tärkeiden asioiden kysymyksessä. Kyselyn yhdessä kysymyksessä olemme saattaneet johdatella vanhempia kysymällä eri-ikäisten asiakkaiden huomioimista. Tämä ilmeni vastauksissa siten, että useissa vastauksissa toivottiin eri-ikäisten käyttäjien huomioimista. Uskottavuuden lisäämiseksi tutkijan on esitettävä tutkimuksen analyysi sekä vahvuudet ja rajoitukset niin, että lukija ne ymmärtää. Aineiston ja tulosten kuvausta voidaan selkeyttää havainnollistamalla niitä kuvioin. (Kankkunen - Vehviläinen-Julkunen 2013: 198).

Opinnäytetyön aineiston analysoinnin teimme ryhmätyönä, joka lisää työmme luotettavuutta. Luokittelun toteutimme tarkasti tutkimuskysymyksien ohjaamina, säilyttäen käyttäjälähtöisen näkökulman. Luokat muodostuivat mielestämme helposti aineistoa analysoidessamme. Aineiston kvantifiointi ennen tulosten kirjoittamista varmisti luotettavat tulokset ja näin pystyimme nostamaan eniten ehdotuksia saaneet toiveet työssä esille uskottavasti. Olemme esitelleet tulokset selkeästi ja havainnollistaneet niitä selkeyttävillä kaavioilla ja taulukoilla. Tuloksissa esitämme myös kvantifiointissa saamamme määrät ($n=x$) ja se lisäävät tulosten uskottavuutta ja luotettavuutta.

Vahvistettavuus edellyttää koko prosessin kirjaamista selkeästi, jotta sen kulkua voi seurata pääpiirteittäin. Aineiston avulla voidaan kuvata miten tutkija päätyi johtopäätöksiin ja tuloksiin. Tämä voi olla osin ongelmallista, koska välttämättä toinen tutkija ei aineiston avulla päädy samaan lopputulokseen. Toisaalta tämä ei merkitse välttämättä luotettavuusongelmaa, vaan lisää ymmärrystä tutkimuskohteena olevaa asiaa kohtaan. (Kylmä - Juvakka 2012: 129.) Olemme opinnäytetyössämme kuvanneet selkeästi kuvioilla ja taulukoilla havainnollistaen analyysiprosessimme sekä miten päädyimme tutkimustuloksiin. Lisäksi olemme käyttäneet työssämme lasten tekemiä piirustuksia havainnollistaaksemme lasten toiveita.

Tutkijan on tiedostettava omat lähtökohdat tutkijana, joka on edellytys reflektiivisyydelle. Tutkimusraportissa on kuvattava lähtökohdat sekä arviointi tutkijan vaikuttavuudesta aineistoon sekä tutkimusprosessiin. Työskentelimme koko aineiston analyysiprosessin ajan tutkimuskysymysten ohjaamina ja aineistolähtöisesti. Työskentelyymme kuului myös kriittistä työskentelyn tarkastelua. Opinnäytetyöprosessi oli kaikille ensimmäinen ammattikorkeakoulutasoinen opinnäytetyö, joten aikaisemman kokemuksen puute varmasti näkyy työssämme siinä, että työn rakenteen hahmottaminen oli ajoittain haasteellista ja vaati monia hiontakertoja opinnäytetyön rakenteen lopullisen muodon saavuttamiseen. Siirrettävyydellä tarkoitetaan tulosten siirrettävyyttä vastaaviin tutkimusympäristöihin. Tutkimuksen tuloksissa on kuvattava riittävästi tutkimukseen osallistujista sekä ympäristöstä, jolloin toinen lukija voi seurata prosessia ja arvioida siirrettävyyttä. (Kylmä - Juvakka 2012: 129; Kankkunen - Vehviläinen-Julkunen 2013: 198.) Olemme työssämme kuvanneet tutkimukseen osallistujien taustatietoja sekä ympäristöjä, jossa aineistonkeruu on toteutettu.

Suoria lainauksia esitetään usein laadullisen tutkimuksen raporteissa. Näin pyritään varmistamaan luotettavuus tutkimusta kohtaan sekä mahdollistamaan lukijalle pohdinta aineiston keruun polkua kohtaan. Suoria lainauksia käytettäessä on tutkijan etiikan näkökulmasta varmistettava, että tutkimukseen osallistuva ei ole lainauksesta tunnistettavissa. (Kankkunen - Vehviläinen-Julkunen 2013: 198.) Olemme tuloksissa tuoneet esille suoria lainauksia sekä lasten piirustuksia varmistaaksemme tutkimuksemme luotettavuuden. Olemme huomioineet tässä etiikan näkökulman, jotta osallistujien anonymiteetti säilyy.

9.3 Opinnäytetyön eettisyys

Etiikan ja tutkimuksen yhteyttä voidaan pitää kaksijakoisena. Eettisiin ratkaisuihin vaikuttavat tutkimusten tulokset sekä tutkijan tapa tehdä ratkaisuja tieteellisessä työssään. Eettinen sitoutuneisuus ohjaa hyvää tutkimusta ja tutkijan onkin huolehdittava, että tutkimussuunnitelmasta raporttiin saakka työ on laadukasta ja hyvin tehtyä. Eettisyys kiehtoutuukin muodollisesti luotettavuus- ja arviointikriteereihin, joita tutkijan on osattava hyödyntää muutenkin kuin pelkkinä tarkistuslistoina. (Tuomi - Sarajärvi 2009: 125 - 127.)

Opetus- ja kulttuuriministeriön asettaman tutkimuseettisen neuvottelukunnan laatimissa ohjeissa hyvästä tieteellisestä käytännöstä keskeisenä lähtökohtana on noudattaa tutkimuksessa tiedeyhteisön tunnustamia toimintatapoja. Näitä ovat rehellisyys, huolellisuus ja tarkkuus, joiden mukaan olemme pyrkineet toimimaan opinnäytetyömme alusta asti. (Hyvä tieteellinen käytäntö 2012.) Opinnäytetyöprosessiin pohjautuen laadimme ennen opinnäytetyön aloittamista koulun ja Kirkkonummen perusturvan kanssa ohjaussopimuksen, jossa ilmenevät muun muassa opiskelijoiden sekä ohjaavan opettajan vastuut, työnjaot sekä työskentelytapoihin liittyviä asioita. Lisäksi solmimme myös osapuolten kesken opinnäytetyösopimuksen. Olemme työssä esitelleet työskentelyämme sekä yhteistyötohot. Tarvittava tutkimuslupa haettiin ennen tutkimuksen aloittamista. Vanhemmilta pyydettiin kirjallinen suostumus lapsen osallistumiseen opinnäytetyön aineiston keruussa, sekä lapsen piirtämän piirustuksen käytöstä opinnäytetyön kuvituksena ja mahdollisesti Hyvinvointikeskuksen aulatiloiissa tai muissa Hyvinvointikeskuksen tiloissa. Vanhempien suostumus kyselyyn osallistumisesta varmistui sillä, että he palauttivat kyselyn täytettynä.

Lähdeviitteiden asianmukainen käyttö edustaa muiden tutkijoiden työn arvostamista. Anonymiteetistä ja tietosuojasta olemme huolehtineen läpi opinnäytetyöprojektin. Kerätty aineisto on pidetty salaisena, eikä työssä käytetyistä lainauksista pysty tunnistamaan osallistujaa. (Hyvä tieteellinen käytäntö 2012). Opinnäytetyössämme olemme kuvanneet sen vaiheet ja tulokset rehellisesti ja huolellisesti, mutta opinnäytetyön toteuttaminen nopeutetusti puolessa vuodessa on saattanut vaikuttaa tutkimuksen tulosten analysointiin. Havainnollistamme työmme vaiheita ja tuloksia erilaisilla kuvioilla, taulukoilla sekä liitteillä, jotta lukijalle välittyisi mahdollisimman selkeä ja kattava kuva työstämme. Aineistoa analysoidessamme toimimme objektiivisesti, kerätyn aineiston pohjalta, emmekä antaneet omien näkemystemme ohjata työskentelyämme. Työskentelymme eteni järjestelmällisesti aineiston induktiivisen aineistonanalyysin periaatteiden mukaisesti. Aineistoa analysoidessamme totesimme, että aineisto olisi hyvä kvantifioida jotta laadullisen aineiston havainnollistaminen olisi selkeämpää ja saisimme tulkintaan erilaista näkökulmaa. Kvantifioimme aineiston ennen tulosten kirjoittamista, jolloin saimme määrälliset toistuvuudet esiteltyä luotettavasti. Tämä osoittautui hyväksi ja tarpeelliseksi työvaiheeksi, koska näin saimme selkeämmin tulokset esiteltyä.

9.4 Johtopäätökset ja kehittämis ehdotukset

Opinnäytetyössämme saadut tulokset ovat tietoa Kirkkonummen Laajakallion päiväkodin 5-vuotiaiden lasten ja heidän vanhempiensa toiveista Hyvinvointikeskuksen aulatiloihin. Työmme tulokset ovat hyödynnettävissä Hyvinvointikeskusta suunniteltaessa ja käyttäjälähtöisen näkökulman esiintuomisessa suunnittelussa. Päiväkodin ja vanhempien aktiivisuus ilmaisi, että aihe on heille tärkeä ja ajankohtainen.

Mielestämme Hyvinvointikeskuksen käyttäjälähtöisen suunnitelman kannalta olisi tärkeää kartoittaa myös muiden asiakasryhmien toiveita. Opinnäytetyömme käsitti vain kaupan käyttäjäryhmän mielipiteitä, eikä näin ole verrattavissa muihin käyttäjäryhmiin.

9.5 Opinnäytetyöprosessi

Opinnäytetyöprosessin alussa käytimme paljon aikaa aiheen tarkentamiseen sekä aikataulujen pohtimiseen. Toteutimme työmme nopeutetussa aikataulussa, puolen vuoden aikana. Tarkan aiheen hyväksytimme Kirkkonummen perusturvassa, jonka jälkeen pää-

simme tarkentamaan teoriaosuutta. Luimme laadulliseen tutkimukseen liittyvää kirjallisuutta ja tutustuimme sisällön analyysin periaatteisiin, jotta saimme tarkemman kuvan työn tulevista vaiheista. Yhteisesti sovitun päämäärän ja aikataulutuksen koimme hyväksi ja tehokkaaksi tavaksi työskennellä. Tämä helpotti myöskin aikataulussa pysymistä ja työn valmistumista suunnitelmien mukaan nopeutetusti. Yhteistyön ryhmän jäsenten välillä koimme vaivattomana ja työskentelymme sujui ilman ristiriitoja. Työskentely ryhmässä antoi eväitä työn edetessä sekä ajatusten vaihto työn eri vaiheissa toi syvyyttä teorialietoon.

Teoriaosuuden rakenteesta päätimme yhdessä ja jaoimme vastuualueet ryhmän jäsenten kesken. Kirjoitimme osuukiamme erillään, mutta muokkasimme toistemme tekstejä yhtenäisemmiksi yhteisissä tapaamisissa. Näin saimme tekstistä mahdollisimman viimeisteltyä. Aineiston analysointivaiheen teimme ryhmänä ja toteutimme vaiheen lähes kokonaisuudessaan yhden viikonlopun aikana intensiivisesti työskennellen neutraalissa ympäristössä maalaismaiseman rauhassa. Tämä oli mielestämme oikea tapa toimia. Näin mahdollistimme huolellisen ja häiriöttömän tekemisen, sekä pohtivan keskustelun mahdollisuuden, työn tärkeimmän vaiheen aikana.

Sairaanhoitaja-opintojen aikana olemme työskennelleen usein ryhmänä tehden laajoja kirjallisia töitä. Näin meille on jo aikaisemmin muodostunut tehokas tapa työskennellä ryhmänä. Tämä helpotti mielestämme opinnäytetyöhön ryhtymistä ja prosessin läpi viemistä. Työn edetessä opimme etsimään entistä paremmin tarkoitukseen sopivia luotettavia lähteitä. Näistä taidoista on varmasti hyötyä tulevaisuudessa sairaanhoitajan työssä, kun tarvitsemme näyttöön perustuvaa tietoa työmme ja päätöstemme tueksi.

Yhteistyö Kirkkonummen perusturvan hankekoordinaattorin kanssa oli mutkatonta. Hänen panoksensa opinnäytetyömme etenemisessä oli kannustava ja ajatusten vaihto onnistui sähköpostitse viipymättä. Päiväkodin löytyminen yhteistyökumppaniksi oli myös hänen ansiotaan. Hankekoordinaattorilta sekä päiväkodin henkilökunnalta saatu positiivinen palaute kannusti työn tekemisessä. Prosessin aikana meille selkeni kirkkonummeilaisten arvostus työmme aihetta kohtaan, mikä näkyi myös osallistumisen aktiivisuudessa.

Lähteet

Augustin, Sally. 2009. Place Advantage. Applied Psychology for Interior Architecture. Hoboken: John Wiley & Somns, Inc.

Aura, Seppo – Horelli, Liisa – Korpela, Kalevi 1997. Ympäristöpsykologian perusteet. Helsinki. WSOY.

Halme, Nina - Kekkonen, Marjatta - Perälä, Marja-Leena 2012. Perhekeskukset Suomessa - palvelut, yhteistoiminta ja johtaminen. THL-raportti. Tampere: Juvenes Print - Suomen Yliopistopaino Oy.

Hirsjärvi, Sirkka - Remes, Pirkko - Sajavaara, Paula 1997. Tutki ja kirjoita. 15.–17. painos. Helsinki. Kustannusosakeyhtiö Tammi.

Hyvä tieteellinen käytäntö 2012. Hyvä tieteellinen käytäntö ja sen loukkausepäilyjen käsitteleminen Suomessa. (HTK-ohje 2012). Tutkimuseettinen neuvottelukunta. Verkko-dokumentti. <<http://www.tenk.fi/fi/htk-ohje/hyva-tieteellinen-kaytanto>>. Luettu 17.2.2016.

Kylmä, Jari - Juvakka, Taru 2012. Laadullinen terveystutkimus. Helsinki: Edita Prima Oy.

Kankkunen, Päivi – Vehviläinen - Julkunen, Katri 2009. Tutkimus hoitotieteessä. 1.-2.painos. Helsinki: WSOYpro Oy.

Kankkunen, Päivi – Vehviläinen - Julkunen, Katri 2013. Tutkimus hoitotieteessä. 3.- uudistettu painos. Helsinki: Sanoma Pro Oy.

Karling, Marjo – Ojanen, Tuija – Sivén, Tuula – Vihunen, Riitta – Vilén, Marika 2008. Lapsen aika. Helsinki: WSOY oppimateriaalit.

Kirkkonummen hyvinvointikeskuksen hankesuunnitelma, 24.9.2015. Vaihtoehto 1. ISS Proko Oy.

Kirkkonummi tilastoina. 2011. Verkkodokumentti. <http://www.kirkkonummi.fi/instance/data/prime_product_julkaisu/kirkkonummi/embeds/kirkkonummiwwwstructure/34377_tilasto_kirkkonummi_2013_su_web.pdf>. Luettu 29.1.2016.

McCullough, Cynthia S.2009. Evidence-Based Design for Healthcare Facilities. Indianapolis: Sigma Theta Tau International.

Nordström, Eevaleena –Tykkyläinen, Mari. Perhekeskustoiminnan kehittyminen Suomessa. Etelä-Suomen Lapsen ääni-osahankkeiden tulosten tarkastelua osana perhekeskustoimintaa. Opinnäytetyö. Metropolia ammattikorkeakoulu. Hoitotyön koulutusohjelma.

Nurmi, Jari-Erik - Ahonen, Timo - Lyytinen, Heikki - Lyytinen, Paula - Pulkkinen, Lea - Ruoppila, Isto 2014. Ihmisen psykologinen kehitys. Jyväskylä: PS-kustannus.

Salonen, Kirsi. 2005. Mieli ja maisemat. Eko- ja ympäristöpsykologian näkökulma. Helsinki: Edita Prima Oy.

Sarajärvi, Anneli - Mattila, Lea-Riitta - Rekola, Leena 2011. Näyttöön perustuva toiminta - avain hoitotyön kehittymiseen. Helsinki: WSOYpro Oy.

Siiskonen, Tiina – Aro, Tuija – Ahonen, Timo – Ketonen, Ritva 2004. Joko se puhuu? Kielenkehityksen vaikeudet varhaislapsuudessa. Jyväskylä: PS-kustannus.

STM. Sosiaali- ja terveydenhuollon palvelurakenteen uudistus eli sote-uudistus 2016. Sosiaali- ja terveysministeriö. Verkkodokumentti. <<http://alueuudistus.fi/soteuudistus>>. Luettu 22.2.2016.

Storvik-Sydänmaa, Stiina – Talvensaari, Helena – Kaisvuo, Terhi – Uotila, Niina 2013. Lapsen ja nuoren hoitotyö. Helsinki: Sanoma Pro Oy.

Terveyspalvelut 2016. Oulun kaupunki. Verkkodokumentti. <<http://www.ouka.fi/oulu/terveyspalvelut/kontinkankaan-hyvinvointikeskus>>. Luettu 22.2.2016.

Tuomi, Jouni – Sarajärvi, Anneli 2009. Laadullinen tutkimus ja sisällönanalyysi. Helsinki: Kustannusosakeyhtiö Tammi.

UNICEF. Lapsiystävällinen kunta 2016. Verkkodokumentti.<<https://www.unicef.fi/unicef/tyomme-suomessa/lapsiystavallinen-kunta/>>. Luettu 14.4.2016

Valtakunnallinen sosiaali- ja terveysalan eettinen neuvottelukunta. Verkkodokumentti. <www.etene.fi> Luettu 17.2.2016.

Viitala, Riitta 2010. Lapsiperheiden hyvinvointia rakentamassa. Mikä on perhekeskus? http://www.sosiaalikallega.fi/kaste/keski-pohjanmaa/Mika%20on%perhekeskus_Viitala.pdf. Luettu 23.2.2016.

Vilkka Hanna 2015. Tutki ja kehitä. 4., uudistettu painos. Jyväskylä: PS-kustannus.

Hyvät vanhemmat,

Olemme sairaanhoitajaopiskelijoita Metropolia ammattikorkeakoulusta Helsingistä ja teemme opinnäytetyötä toimeksiantona Kirkkonummen kunnan uuteen Hyvinvointikeskukseen. Hyvinvointikeskukseen tullaan sijoittamaan saman katon alle sosiaali- ja terveyspalvelut, jotka tarjoavat asiakkaalle nopeat ja tarkoituksenmukaiset palvelut. Tarkoituksenamme on kerätä 5-vuotiaiden lasten ja heidän vanhempiansa toiveita Kirkkonummen Jokiniittyyn rakennettavan Hyvinvointikeskuksen aulatiloihin.

Laajakallion päiväkodin 5-vuotiaat lapset osallistuvat tutkimukseen päiväkodin varhaiskasvattajien avustamana ja heiltä kysytään toiveita aulatiloihin. Tarkoituksena on, että lapset piirtävät ja kertovat päiväkodissa vapaasti toiveitaan ja päiväkodin varhaiskasvattaja kirjoittaa ylös lapsen kertomia/piirtämiä toiveita. Lasten henkilötietoja ei tulla käyttämään opinnäytetyössä, vaan ainoastaan lasten toiveet tulevat näkyviin tuloksissa. Lasten piirustuksia voidaan käyttää opinnäytetyön kuvituksena ja niitä voidaan mahdollisesti laittaa myös esille Hyvinvointikeskuksen aulatiloihin tai muihin Hyvinvointikeskuksen tiloihin, mikäli annatte luvan. Lapsen osallistumiseen sekä piirustusten käyttämiseen ohessa suostumuslomake, jonka toivomme teidän palauttavan päiväkotiin 11.3.2016 mennessä. Aineiston keruu toteutetaan päiväkodissa vko 11 aikana.

Toinen osa opinnäytetyötä on 5-vuotiaiden lasten vanhempien toiveet tulevilta aulatiloilta ja sen tarjoamilta palveluilta. Toivomme, että toinen vanhemmista tai molemmat vanhemmat täyttävät kyselylomakkeen ja palauttavat sen päiväkotiin. Kirkkonummen Hyvinvointikeskus on vielä suunnitteluvaiheessa ja näin tutkimukseen osallistuville avautuu hieno mahdollisuus päästä vaikuttamaan ja kertomaan toiveet tulevilta aulatiloilta. Jokainen vastaus on erittäin tärkeä.

Toivomme, että osallistutte tutkimukseen vastaamalla oheiseen kyselylomakkeeseen ja palautatte sen takaisin päiväkotiin 11.3.2016 mennessä.

Helsingissä 17.2.2016

Terveisin sairaanhoitajaopiskelijat:

Maiju Thessman-Mutta, Annu Tittonen ja Emmi Wahlstén

Opinnäytetyön ohjaaja TtT yliopettaja Anne Nikula

Hyvä varhaiskasvattaja,

Olemme sairaanhoitajaopiskelijoita Metropolia ammattikorkeakoulusta Helsingistä ja teemme opinnäytetyötä toimeksiantona Kirkkonummen kunnan uuteen Hyvinvointikeskukseen. Hyvinvointikeskukseen tullaan sijoittamaan saman katon alle sosiaali- ja terveyspalvelut, jotka tarjoavat asiakkaalle nopeat ja tarkoituksenmukaiset palvelut.

Tarkoituksenamme on kerätä 5-vuotiaiden lasten ja heidän vanhempiensa toiveita Kirkkonummen Jokiniittyyn rakennettavan Hyvinvointikeskuksen aulatiloista. Tähän pyydämme Teidän apua vastausten saamiseksi. Tulimme siihen tulokseen, että lapset kertovat paremmin toiveitaan tutuille aikuisille ja näin saamme todennäköisesti laadukkaampia vastauksia.

Lasten vanhemmilta tullaan pyytämään kirjallinen suostumus lapsen osallistumisesta. Lapset osallistuvat tutkimukseen Teidän avustamina. Tämän lisäksi 5-vuotiaiden lasten vanhempia pyydetään vastaamaan kyselykaavakkeeseen, jonka he täytettyään palauttavat päiväkotiin 11.3.2016 mennessä. Lasten ja vanhempien henkilötietoja ei tulla käyttämään opinnäytetyössä, vaan ainoastaan lasten toiveet tulevat näkyviin tuloksissa. Lasten piirustuksia voidaan käyttää opinnäytetyön kuvituksena ja niitä voidaan mahdollisesti laittaa myös esille Hyvinvointikeskuksen aulatiloihin tai muihin Hyvinvointikeskuksen tiloihin, mikäli vanhemmat antavat siihen luvan.

Tarkoitus on, että lapsi piirtää toiveensa/odotuksensa aulatilasta ja mitä hän haluaisi esimerkiksi vastaanotolle odotellessa tehdä. Ideat voivat olla ihan niin lennokkaita, kuin lapselta vain tulee. Piirustusten analysointi voi olla meille kuitenkin haasteellista ilman aikuisen tekemää selostusta. Toivomme, että liittäisitte piirustuksen mukaan erilliselle paperille lapsen sanoin, mitä hän piirustukseen on piirtänyt. Näin vältämme mahdolliset väärintulkinnat.

Helsingissä 17.2.2016

Terveisin sairaanhoitajaopiskelijat:

Maiju Thessman-Mutta, Annu Tittonen ja Emmi Wahlstén

Opinnäytetyön ohjaaja TtT yliopettaja Anne Nikula

Suostumus

Suostun, että lapseni _____ osallistuu piirustuksellaan sekä kertomalla toiveitaan Metropolia Ammattikorkeakoulun opinnäytetyöhön, jossa kerätään 5-vuotiaiden lasten ja heidän vanhempiensa toiveita ja ehdotuksia Kirkkonummen Jokiniittyyn rakennettavan Hyvinvointikeskuksen aulatilojen palveluista.

Saako lapsenne piirustuksia käyttää opinnäytetyön kuvituksena sekä mahdollisesti laittaa myös esille Hyvinvointikeskuksen aulatiloihin tai muihin Hyvinvointikeskuksen tiloihin?

Kyllä ☐Ei ☐

Pvm ja paikka: _____

Vanhemman allekirjoitus: _____

Nimenselvennys

Opinnäytetyötä tekevät sairaanhoitajaopiskelijat:
Maiju Thessman-Mutta, Annu Tittonen ja Emmi Wahlstén

Opinnäytetyön ohjaaja TtT yliopettaja Anne Nikula

KYSELYLOMAKE 5-VUOTIAIDEN LASTEN VANHEMMILLE

Opinnäytetyössä keräämme aineistoa 5-vuotiaiden lasten ja heidän vanhempiansa toiveista Kirkkonummen uuden Hyvinvointikeskuksen aulatiloihin.

Toivomme, että vastaatte alla oleviin kysymyksiin mahdollisimman laajasti, voitte tarvittaessa jatkaa paperin kääntöpuolelle.

Taustatiedot:

Äiti ☐ Isä ☐ Muu huoltaja ☐

Kuinka monta lasta perheeseen kuuluu? _____

Minkä ikäisiä lapsia perheeseen kuuluu? _____

1. Mitä odotat uuden Hyvinvointikeskuksen aulatiloilta?

2. Mitä kaipaisit aulatiloilta odottaessasi lapsesi kanssa sosiaali- ja terveystaloiden vastaanotoille? Luettele 3-5 asiaa, jotka lisäävät käyntinne mukavuutta.

3. Mitä asioita pidät tärkeänä aulatiloihin odottaessasi lapsesi kanssa esimerkiksi lääkärin vastaanotolle pääsyä?

4. Miten toivoisit aulatiloiden suunnittelussa huomioitavan eri-ikäiset käyttäjät?

5. Mitä muuta tärkeää haluat tuoda esille uuden Hyvinvointikeskuksen aulatiloiden suunnittelijoille?

Kiitos osallistumisesta!

Terveisin sairaanhoitajaopiskelijat:

Maiju Thessman-Mutta, Annu Tittonen ja Emmi Wahlstén

Opinnäytetyön ohjaaja TtT yliopettaja Anne Nikula

Liitetaulukko 1. Kvantifiointimatriisi lasten toiveista

[illegible]

Liitetaulukko 2. Kvantifiointimatriisi vanhempien toiveista

[illegible]

Liitetaulukko 3. Kvantifiointimatriisi vanhempien tärkeinä pitämistä asioista

[illegible]